

DLXXII. Sine anno.

Venditio domus.

† Μηνί μαίω ινδ. ἡ ἀντεστράφη ἡ ἀγορὰ τοῦ ὁσπητίου τοῦ καταντικρὸ τῶν τοῦ Ἀγκῶνα ὁσπητίων διακειμένου, ὃ πρὸ καιροῦ ἠγέρασεν ὁ Βαρνειώτης Θεόδωρος πρὸς τὸν Γουδέλην κῆριν Ἰωάννην, ὡς ἀπὸ πλησιασμοῦ προτιμώμενον εἰς αὐτὸ, κλήν δι' ἀσφάλειαν τοῦ Γουδέλη θείῳ πατριαρχικῷ ὀρισμῷ ἐδόθησαν πάντα τὰ ὑπέρυρα πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκεῖνου διὰ τῶν θεοφιλοστάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, τοῦ τε πρωτονοταρίου, διακόνου, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Εὐγενικοῦ, καὶ τοῦ βαιφερενδαρίου, διακόνου, κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Χρυσοκόκκη, ἐδόθη δὲ παρὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῷ Τορνίκῃ, πλησιασμοῦ δίκαιον ἔχοντι καὶ αὐτῷ, εἰς τὸ τοιοῦτον ὁσπήτιον ἢ νόμιμος διωρῖα τοῦ τριακονθημέρου ἀπὸ τῆς αὐτῆς πρώτης τοῦ μαίω, ὡς ἂν ἀγοράσῃ αὐτὸ μόνος ἐντὸς ταύτης . . . . .

Reliqua desunt.

DLXXIII. 6908 (1400) maio. ind. VIII.

Ioanni Callicrinetas traditur monasterium Nassi.

† Ματθαῖος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Ἐπεὶ ὁ οἰκείος τῇ κρατίστῃ μου καὶ ἀγίᾳ δεσποίνῃ, κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννης ὁ Καλλικρινήτης ὁ εὐνοῦχος, ἠθέλησε ψυχικοῦ ἕνεκα μνημοσύνου αὐτοῦ καὶ ἐζήτησε καὶ παρεκάλεισεν ἀναδέεσθαι μίαν τῶν ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων θείων καὶ σεβασμίων μονῶν ἐπὶ τῷ συστήσαι καὶ βελτιῶσαι αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, καθὼς καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα πολλάκις ἐξείπεν, ὅτι βούλεται ἀφιερῶσαι τὸν βίον αὐτοῦ, εὐρέθη δὲ ἡ σεβασμία τοῦ Βάσσου μονῆ, ἀνεπιμέλητος οὖσα καὶ ἄπορος καὶ πολλῆς δεομένη τῆς βοήθειας κατὰ τε τὰ ψυχικὰ καὶ πρῶτα καὶ τὰ σωματικὰ ταῦτα καὶ δεύτερα ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ταύτης διαφθορᾶς καὶ τοῦ κατακλεισμοῦ καὶ τοῦ διασεισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ γὰρ εὐρίσκεται τις τῶν ἀρμοδίων καὶ ἱκανῶν μὴ ὅτι

γε πρὸς προστασίαν φοχῶν, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν, ταύτην βουλῆ καὶ γνώμῃ καὶ ἐπινοήσει καὶ εὐδοκίᾳ καὶ τῆς κρατίστης μου καὶ ἁγίας δεσποίνης (ἰδιαιτάτῃ γὰρ αὐτῆς ἐστὶν αὐτῆ ἢ σεβασμία τοῦ Βάσσου μονῆ) παραδίδωσιν αὐτῷ διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς σιγγλιῶδους γράμματος, ὡς ἂν κατέχη αὐτὴν ἐφ' ὄρω πάσης τῆς ἰδίας ζωῆς, καὶ φρονεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ τῆς βελτιώσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀδείσεως, ἐπιμελούμενος τῆς τε κτηματικῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, εἴ τε κινητὰ εἴεν, ἢ τε ἀκίνητα, καὶ τῆς ἄλλης εὐταξίας καὶ κοσμιότητος τοῦ μοναστηρίου, πρὸς δόξαν μὲν καὶ ὀμνυθίαν θεοῦ, μνημόσυνον δὲ ἀνεξάλειπτον τῶν βασιλέων τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀνεγειράντων αὐτὴν ὑπὲρ τε τῶν κεκοιμημένων καὶ παντός ἄλλου πληρώματος χριστιανικοῦ· ὀφείλει τοίνυν ἐπιλαβέσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ ῥηθεὶς κύριος Ἰωάννης τῆς ῥηθείσης σεβασμίας μονῆς καὶ κατέχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς ὡς δύναμις κατὰ τὴν προθυμίαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐλπίδας, ἃς ἔδωκεν ἐπὶ τε τῆς κρατίστης μου ἁγίας δεσποίνης καὶ ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐξεχόμενος πάντοθεν τῶν θείων διατυπώσεων τῶν ἐπὶ τῇ μοναχικῇ ἀκρίβειᾳ καὶ καταστάσει, ἀνενόχλητος διατηρούμενος ἀπὸ πάντων καὶ ἀνεπηρέαστος, ἐφ' οἷς ἂν καλῶς τε καὶ προσηκόντως ὑπὲρ τοῦ μοναστηρίου ἀποπληροῖ, διατηρουμένης παρ' αὐτοῦ τῆς πνευματικῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπισκέψεως καὶ ἀνακρίσεως τῷ κατὰ καιροῦς πατριάρχῃ κατὰ τὴν κανονικὴν ἀκρίβειαν καὶ παράδοσιν. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέωνται τῷ δηλωθέντι κθρ Ἰωάννη τῷ Καλλικρινήτῃ καὶ τὸ παρὸν σιγγλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ἔτους ,ς Ϟ η' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς ἐθ' μηνὶ ματίω ἰνδ. η' †.

DLXXIV. 6908 (1400) maio. ind. VIII.

Theophylacto, metropolitae Pergae et Attaliae, per adiunctionem confertur metropolis Sugdaeae et Phullorum..

† Ματθαῖος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμένικὸς πατριάρχης †.

† Τῆς ἀγνωστάτης μητροπόλεως Σουγδαίας καὶ Φούλλων θανάτῃ τὸν οἰκεῖον ἀποβαλοῦσης ποιμένα τε καὶ διδάσκαλον, ἐπεὶ δίκαιον

τῆ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἕτερον ἐπιστῆσαι ταύτῃ καὶ ὁλοπερ νόμφην Χριστοῦ νομοφίλον πνευματικὸν προμηνηθεύσασθαι, εὐρέθη δὲ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Πέργης καὶ Ἀταλαιας, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Παμφυλίας καὶ πρόεδρος Σίδης, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σὺλλειτουργός, κύρ Θεοφύλακτος, ἐκ τῆς λαχούσης αὐτῶν ἐκκλησίας τὰ ἐνταῦθα καταλαβὼν διὰ τὴν ἐκείσε τῶν ἀρχόντων ἀσεβῶν ὄντων θηριωδίαν καὶ ἀγριότητα, ἡ μετριότης ἡμῶν, ὁμοῦ ταύτου προνοουμένη σχεδὸν ὡς ἀπόλιδος, ὁμοῦ καὶ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην πνευματικῶς ἐπισκοπευμένη πολυάνθρωπον οὖσαν θεοῦ χάριτι, παραδίδωσιν αὐτῷ ταύτην ἐπιδόσεως λόγῳ διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς σιγιλλιώδους γράμματος ἐπινεύσει καὶ εὐδοκίᾳ καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, δεῖ δὴ καὶ ὑφείλει ἀπελθὼν ἐκείσε καὶ προσδεχθεὶς καὶ τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐγκρατῆς γενόμενος, πάντα τὰ ἀνήκοντα καὶ τῷ γνησίῳ ἀρχιερεὶ διενεργεῖν ἀκολούτως, ἄνευ μόνης τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, καὶ ἀναγκώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους, διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν τοὺς ἀξίους, πνευματικούς πατέρας ἐγκαθιστᾶν, θείους καὶ ἱεροὺς οἴκους καθιεροῦν, διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστιανισμόν τοῦ κυρίου λαὸν τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια καὶ ἐπὶ νομᾶς σωτηρίους ποιμαίνειν τούτους καὶ διεξάγειν, ὡς λόγον ὑφείλων τῷ θεῷ περὶ αὐτῶν καὶ τῆ ἡμῶν μετριότητι, τὰ πάντα τοῖς πάσι γίνεσθαι, ἀποστολικῶς εἰπεῖν, ἵνα τοὺς πάντας κερδάνῃ ἢ τοὺς πλείονας κ. τ. λ. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ θελωθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Πέργης καὶ Ἀταλαιας, ὑπέρτιμῳ καὶ ἑξάρχῳ πάσης Παμφυλίας καὶ προέδρῳ Σουγδαίας καὶ Φούλλων, καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ἔτους ,ς Ϟ ἡ' ἰνδ. ἡ' Ϛ.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματίῳ ἰνδ. ἡ' Ϛ.

DLXXV. (6908—1400) maio. ind. VIII.

Peonia infanti legata matri eius traditur.

† Ἐπεὶ Δημήτριος ὁ Κοδώνης ἐκείνος ἀποθνήσκων ἐπαφῆκεν ἐνδιαθήκως πρὸς τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, Ἰωάννην, τὸν τῆς Ἡρωτομαϊστορίσεως υἱὸν, ὑπέρπουρα πενήκοντα χάριν λεγάτου, καὶ διὰ τὸ εἶναι τοῦτον τὸν Ἰωάννην ἀφήλικα, ἐζήτησαν οἱ ἐπίτροποι τῶν τοῦ Κοδώνης

πραγμάτων, ἵνα δοθῶσι ταῦτα ἐνδόξει καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅθεν καὶ ἀναδραμῶν εἰς ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτρόπων (ὁ δὲ ἦν ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῆρ Μιχαὴλ ὁ Γαβαλάς) ἐζήτησε τοῦτο, ὃ δὴ καὶ διεκρίθη γενέσθαι, ἵνα δοθῶσι τὰ πενήκοντα ταῦτα ὑπέρπυρα διὰ λεγάτου τοῦ παιδίου εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἥτις ἔχει νόον αὐτῶ καὶ διατρέφει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς, ἅπερ δὴ καὶ παρεδόθησαν πρὸς αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν τοῦ τιμωτάτου πρωτεκδίκου, διακόνου, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βαλασαμῶν, προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὑπὲρ ὧν καὶ γράμμα ἐζήτησεν ὁ Γαβαλάς ἀπολυθῆναι εἰς ἀσφάλειαν τοῦτου· ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν ἀπολύει, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται ἀνενόχλητον εἶναι τὸν Γαβαλᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς συναπιτρόπους αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ λεγάτου τοῦτου, παρέδωκε γάρ ταῦτα ὁ Γαβαλάς, διαγνώσει τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ τῶν χειρῶν τοῦ τιμωτάτου πρωτεκδίκου, καθὼς ἀνωθεν εἴρηται, ὅθεν ὀφείλουσιν οἱ ἐπιτροποι εὐρίσκεισθαι οὗτοι ἀνεπηρέαστοι, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν τοῦ παιδίου εἰς τελείαν ἡλικίαν ἐλθόντος (ὑπὲρ διατροφῆς γὰρ αὐτοῦ καὶ βοηθείας ἐδόθησαν ταῦτα, πάνυ πτωχοῦ καὶ ἀπόρου τυχεύοντος) ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἀνελλιπῶς γάρ ταῦτα παρεδόθησαν πρὸς αὐτὴν ἐνώπιον ἀξιόπιστων μαρτύρων. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματίῳ ἰνδ. η' †,

DLXXVI. (6908—1400) iunio. ind. VIII.

De dominio monasterii S. Ioannis Baptistae.

† Ἐφθασε μὲν ἱερεὺς, Θεόδωρος ὁ Σισίνιος ἐκεῖνος, ἀναδεξάμενος διὰ σεπτοῦ προστάγματος τοῦ μακαρίου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως, κῆρ Ἰωάννου, τὸν πάνσεπτον καὶ θεῖον ναόν τοῦ τιμίου μου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τὸν ἔξω τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων, περὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς βασιλικῆς πόλης, ὃν ἐκ βάρθρων ἀνήγειρεν ὁ γυναικάδελφος αὐτοῦ τοῦ Σισινίου, πρεσβύτερος Νικόλαος ὁ Χρήσιμος ἐκεῖνος, ὡς ἂν κατέχη τοῦτον δεσποτικῶς καὶ τὰ δύο οἰκοτόπια τὰ περὶ τὴν ὁδόν, τὰ προσκυρωθέντα παρὰ τοῦ Κασπακος ἐκεῖνου, καὶ παραπέμπη καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεννησομένους παιδας καὶ κληρονόμους καὶ διαδόχους, ὁ δὲ τὸν βίον ἀπολιπὼν ἐπὶ

καισι δύο κατάλιμπάνει τούτοις και την του ναου δεσποτειαν, οι και
 ιερεις γεγονότες κατειχον επ' ιαης τον τε ναον και τας εξ αυτου προσ-
 οδους μεριζοντες εαυτοις, ονομα τω ενι Γεωργιος ο Μοσχόπουλος,
 τω δε ετέρω ο Γαβρας, και ο μεν Μοσχόπουλος παιδας εγέννησε δύο,
 Ἐναν την Τορναραλαν και Μιχαήλ τον Μοσχόπουλον, καταλιπων
 αυτοις επ' ιαης το ἴδιον δίκαιον, τον προς τον ναον, θηλυ δε τουτο
 ην, ο μετα της ιδίας μητρος της Γαβραίνης πιπράσκει το ἴδιον μέρος
 προς τον ναον προς τον ρηθέντα Μιχαήλ τον Μοσχόπουλον δι' ἐπιστα-
 σιας του νυν Ιερωτάτου μητροπολίτου Γουθίας, μεγάλου χαρτοφύλα-
 κος οντος τότε, προτιμηθέντα εις τουτο, ως ανακοινωνάριον, και λαρι-
 βάνει μεν την τουτου τιμήν, ἐξίσταται δε της δεσποτειας ης ειχε προς τον
 ναον, επει δε ο ρηθείς Μιχαήλ ο Μοσχόπουλος ἐγκρατής γενόμενος
 τριών μερίδων του ναου, των μεν δύο εξαγοράσας, της δε μιας από
 κληρονομίας, ἀπέλιπε τον βίον ἐπι παιδι· ο Χαρσιανείτης κβρ Ἰωάννης
 των ὄρφανικων δικαίων του παιδος ἐπιμελούμενος και αυτοῦ το δυ-
 νατόν περιποιούμενος από των εαυτου, ἀναδραμών εις την ἡμών με-
 τριότητα και ἐμφανίσας αὐτῇ τὰ παλαιγενῆ δικαιώματα πάντα της
 ἐκκλησίας και τὰ ὕστερογενῆ ταυτα, δι' ὧν φαίνεται ο ὄρφανός κλη-
 ρονόμος ὡν τριών μερίδων του ναου, ἐζήτησε και παρεκάλεσεν, ἵνα
 παρούσια και του ἐκεῖσε ψάλλοντος Ιερέως, Μανουήλ του Ἀποκαύκου,
 εὔρεθῇ πᾶν, εἴ τι δίκαιον οὔτος ἔχει ἐν τῷ ναῷ, και εἴ τι ο δηλωθείς
 Ιερεὺς, ως ἂν τουτου ἀναφανέντος, γινώσκῃ μεν ο πρεσβύτερος, τίνος
 ἐστιν ο ναός, γινώσκῃ δε και ο Χαρσιανείτης, εἴ τι τῷ ὄρφανῷ παιδι
 ἀνήκει ἐκ του ναου· διαμηνυθέντος και του πρεσβυτέρου και παρα-
 γενομένου συνοδικῶς και των δικαιωμάτων πάντων ὑπαναγνωσθέντων,
 επει ο μεν πρεσβύτερος ἀνεφάνη, μηδένα δεσποτειας λόγον ἔχων ἐν
 τῷ ναῷ, ἀλλ' ὡς Ιερατικῶς ἐξυπηρετούμενος διατελών ἐν αὐτῷ, το δε
 παιδίον τουτο δεσπότης ὡν τριών μερίδων των ναου, των μεν δύο ἐξ
 ἀγορασίας του πατρος αυτοῦ, της δε μιας ἀπό κληρονομίας πάλιν
 αυτοῦ (την γὰρ λοιπὴν μερίδα ἔχει ἢ προς μητρος θεία αυτοῦ) δια-
 γινώσκει και ἀποφαίνεται ἡ μετριότης ἡμών, ως ἂν ο μεν παῖς οὔτος
 κατέχη και δεσπόζῃ, ως ἄνωθεν αὐτῷ διαφέροντα, το τε ἡμισυ του
 ναου και ἔτι του ἡμίσεος το ἡμισυ, και ἐπειδὴ των ἐνταῦθα ἀποδη-
 μει ἡ θεία αυτοῦ, ἡ Μοσχοπουλίνα, εἰ μεν ἐπανέλθοι ἐνταῦθα, λή-
 φεται την οἰκείαν μερίδα, και ποιήσει εις αὐτήν, ως βούλεται, ως δε

καὶ εἰ τελευτήσῃ ἐνδιαθήκως· εἰ δὲ ἀδιαθέτως, λήφεται καὶ τὸ ἐκεί-
νης μέρος ὁ παῖς οὗτος, ὡς ἀδελφύποις, κατὰ τοὺς φιλευσεβεῖς νόμους.
ὁ δὲ γε δηλωθεὶς ἱερεὺς ὀφείλει ἐξυπηρετεῖν ἱερατικῶς ἐν τῷ τοιοῦτῳ
θείῳ ναῷ, μέχρι ἂν εἰρηνικῶς διατελῇ καὶ ἀνενόχλητος καὶ ἀσκαν-
άλιστος μετὰ τῶν ἐχόντων τὴν δεσποτείαν τοῦ ναοῦ, λαμβάνων καὶ ἀπο-
φερόμενος ἐκ τοῦ ναοῦ ἢ τὴν ἀρχοῦσαν αὐτῷ βόγα ἢ τὸ εἰσούδημα ἅπαν τοῦ
ναοῦ, εἰ καὶ τοῖς δεσπότηται ἀρέσῃ· εἰ δὲ πού εὐρεθῆι ταραχοποιὸς
καὶ ὀχλώδης, οὗτος μὲν ἀποστήσεται τοῦ ναοῦ, ὡς μηδὲνα δικαιοῦ-
ματος λόγον ἐν αὐτῷ κεκτημένος, οἱ δὲ δεσπότηται τοῦ ναοῦ φροντί-
σουσι καὶ ἐπιμεληθήσονται, ἐνδύσει καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριό-
τητος, πῶς ἂν ἕτερος ἱερεὺς εὐρεθῆ καὶ εἰσαχθῆ ἐν αὐτῷ πρὸς δο-
ξολογίαν καὶ ὕμνον θεοῦ. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα
τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὲν ἰουνίῳ ἰνδ. η' †.

DLXXVII. (6908—1400) iunio. ind. VIII.

Sententia de dote.

† Ἐπει Εἰρήνη ἡ Συναδηνή, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριό-
τητα, ἀνήνεγκεν, ὡς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς διέφθειρε τὴν προίκα πάσαν αὐτῆς,
καὶ οὐδὲν ἕτερον περιελείφθη αὐτῷ, εἰ μὴ τὸ ὀσπήτιον, ὅπερ περὶ τὰ
Ψαθάρια ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπὸ γονικότητος κέκτηται, ὃ καὶ ἐξήτει κατ-
έχειν αὐτὸ ἕνεκεν τῆς διαφθορείσης προικὸς αὐτῆς, ἢ μετριότης
ἡμῶν τὴν αὐτῆς αἴτησιν προσδεξαμένη, ὡς δικαίαν οὖσαν καὶ νόμιμον,
τὸ παρὸν ἀπολύει, δι' οὗ καὶ παρακαλεῖται, ὡς ἂν κατέχῃ αὕτη ἢ
ρήθεισα Συναδηνή τὸ ὀσπήτιον τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς
προικὸς αὐτῆς πάλαι διαφθορείσης, καθὼς εἴρηται, ὅθεν οὐχ ἔξει ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ἄδειαν πώποτε ἐξαργυρίσασθαι τοῦτο ἢ ἐναχυριάσαι, ὡς
ἴδιον ὤθηθεν αὐτοῦ, ἐπεὶ παρά τε τῶν θείων καὶ φιλευσεβῶν νόμων
καὶ παρά τῆς συνοδικῆς ταύτης διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος
παρεδόθη τοῦτο τῇ Συναδηνῇ, καὶ ὑπόκειται εἰς ἰκάνωσιν τῆς προικὸς
αὐτῆς. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος
ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὲν ἰουνίῳ ἰνδ. η' †.

DLXXVIII. (6908—1400) Ἰνῆιο. ἰνδ. VIII.

Pia fundatio confirmatur.

† Ἡ αἰδιμος καὶ μακαρίτις ἐκείνη καὶ ἅγια μου βασιλις, ἡ δέσποινα τῆς Ἀνατολῆς, κυρὰ Θεοδοσία μοναχὴ ἡ Καντακουζηνή, εἰς τὴν τῆς Ἀνατολῆς ἀρχὴν τε καὶ αὐθεντεῖαν ἔτι εὐρισκομένη, ὑπέρπερα τινα καὶ ἔξοδον ἀπέστειλε πρὸς τὴν αἰδιμον ἐκείνην καὶ ἅγιαν μου δέσποιναν, τὴν αὐταδέλφην αὐτῆς, ὡς ἂν ἐξωνήσῃται χάριν αὐτῆς κτηματὰ τινα, ἵνα χρήσῃται τούτοις, ὡς βούλεται, ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς τε καὶ τῆς ταύτης ἀρχῆς εἰς τὴν μεγάλοπολιν ταύτην ἐπαναστρέψασα, οὐ δὴ καὶ κατὰ σκοπὸν ἐκείνης προβάντος, ἐπεὶ καὶ αὕτη μετ' οὐ πολὺ τῇ θεοφρουρῆτῳ Κωνσταντινουπόλει ἐπανῆλθε, καὶ πρὸς τὸν ἀγγελικὸν εὐθὺς ἀπέκλινε βίον, καὶ βασιλείας καὶ δόξης προσκαίρου τὴν οὐράνιον ἀντηλλάξατο, ἔργον βασιλικὸν ὁμοῦ καὶ γενναῖον διανοηθεῖσά τε καὶ καταπραξαμένη, καὶ τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα σχεδὸν, τὰ μὲν εἰς ἀνοικοδομὴν ξενῶνος καὶ κτημάτων τε καὶ προσόδων τούτου καταναλώσασα, τὰ δὲ καὶ σεβασμίαις μοναῖς καὶ θεοῖς καὶ ἱεροῖς ναοῖς ἀναθεῖσά τε καὶ προσκυρώσασα, ἐπεὶ ἀπὸ τῶν κτημάτων ἐκείνων περιλειφθῆ ταύτη καὶ κῆπος περὶ τὸν Βλάγκαν ἔξω ποῦ καὶ σύνεγγυς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, ἠξίωσαν ταύτην οἱ τιμιώτατοι ἐν μοναχαῖς, ὃ τε κύρ Νεῖλος ὁ Κανάβης καὶ κυρὰ Μάρθα ἡ Καναβίνα, ἡ ποτὲ σύζυγος ἐκείνου, δι' ἣν εἶχον πρὸς ἐκείνην πίστιν τε καὶ ἀγάπην καὶ εὐνοίαν, ὡς ἂν διαπράσῃται πρὸς αὐτοὺς τὸν ῥηθέντα κῆπον ἐπὶ συμφωνίᾳ τοιαύτῃ, ἵνα μετὰ καὶ τὴν ἀποβίωσιν ἀμφοτέρων ἐπανακάμπτη πάλιν ὁ κῆπος πρὸς ὃν αὕτη δὴ ἡ αἰδιμος βασιλις ξενῶνα ἐκ βάρων ἀνήγειρεν, ὧν τῇ ἀξιώσει ἐκείνων εἴξασα ἔλαβε μὲν ἀπ' αὐτῶν τὸ τοῦ κῆπου τρίμημα, ὅπερ ἦν ὑπέρπερα πολιτευόμενα διακόσια εἴκοσι, παρέδωκε δι' οἰκειοχείρου αὐτῆς γράμματος τὸν ῥηθέντα (κῆπον), ὃν δὴ καὶ ἐξ ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν ἐνέμοντο καὶ τὸ κατ' ἔτος ὑπὲρ αὐτοῦ διδόμενον τέλος ἐλάμβανον ὃ τε ῥηθεὶς κύρ Νεῖλος, μέχρις ἂν τῆδε τῇ βίῳ περιῆν, καὶ μετ' ἐκείνον ἕως τοῦ νῦν ἡ κυρὰ Μάρθα ἡ Καναβίνα, ἐπεὶ δ' αὕτη νῦν φιλοθέῳ γνώμῃ κινουμένη καὶ ἑαυτὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἀεὶ ὑπερβάλλειν φιλονεικοῦσα, καὶ ὅπερ συνεφώνησεν ἐν τῇ τέλει τῆς αὐτῆς ζωῆς ἀνάθεμα γενέσθαι ἐν τῇ ξενῶνι, τοῦτο καὶ ζῶσα ἀναθεῖναι τε καὶ ἀφιερῶσαι ἀπὸ τῆς σήμερον σπουδάσασα, τὸν

μὲν κῆπον ἀπὸ τῆς σήμερον τοῖς τοῦ ξενώου συγκατηρίθμῃσι κτήμασι, καὶ τοῖς τὰ τοῦ ξενώου ἀπαιτοῦσι τέλη παρέδωκε, τὰ δ' ἐπ' αὐτὸν προβάνα οικειόχειρα γράμματα τῆς αἰοιδίμου βασιλίδος ἐκείνης διὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος παρέδωκε τῷ θεῷ ξενῶνι, καὶ γράμμα παρ' αὐτῆς προβῆναι ταῦτα κατὰ μέρος διαλαμβάνον ἤξιωσε· τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς καὶ φιλόθεον γνώμην ἀποδεξαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν ἀπολύει, καὶ ἀφιερωμένον ἀπὸ τῆς σήμερον εἶναι τὸν ῥηθέντα κῆπον τῷ ξενῶνι καὶ κειμήλιον καὶ ἀνάθεμα καὶ κτήμα ἱερὸν, ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ προσκυρωθέντα αὐτῷ ἄνωθεν, διαγιγνώσκει καὶ ἀποφαίνεται καὶ κατέχεσθαι καὶ δεσπόζεσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ μηδένα τῶν πάντων νοσφίσασθαι παρ' αὐτοῦ ἢ καρυποκρατῆσαι τὸ οἰονοῦν, εἴ γε μὴ μέλλοι τοῖς τῶν ἱεροσύλων ἐπιτιμίοις τε καὶ ἐγκλήμασιν ὑπεύθυνον αὐτὸν καταστήσαι, ὡς τὰ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τῶν πενήτων, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν ἀγίων καὶ ξένων καὶ καταπαθῶν νοσφιζόμενος· οὐδεὶς τοίνυν τῶν ἀπάντων ἄδειαν ἔξει ἀφελῆσθαι τὸν ῥηθέντα κῆπον ἢ ἐτέρῳ τινὶ ἀνταλλάξασθαι, τὰ γὰρ ἅπαξ ἀφιερωθέντα δι' οὐδενὸς τρόπου ἀμειψῆναι δύνανται ἢ ἀποσπασθῆναι ἀφ' οὗ ἅπαξ ἀφιερῶθησαν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν δι' ἀσφάλειαν· εἰ δὲ πως ἀποσκάσαι τὸν ῥηθέντα κῆπον ἢ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐπωσδήποτε πειραθῆι, τὸν ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος φρικώδη καὶ ἄλυτον ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ κατ' ἐκείνου ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπολυθέντα εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν ἰουνίου ἰνδ. ἡ †.

DLXXIX. 6908 (1400) iunio. ind. V.

De dominio fundi ecclesiae.

† Μοναχὴ Θεοδούλη ἢ Τζουρουληνή, ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἀνέφερεν, ὡς τὸν πάνσοπον καὶ θεῖον γαῖον τῆς πανοπεράγου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῶν τῆς Γαβραίνης οὕτω πως ὀνομαζομένης, τὸν πλησίον τοῦ ἀμπελίου Καβαλλάρου τοῦ Κοντοστεφάνου διακείμενον, ἀνεδέξατο αὐτῇ κεχλασμένον πάντη ευγχάνοντα, ἀνεκτίσατό τε τοῦτον καὶ ἀνηκοδόμησε, τὰ μὲν ἐξ οἰκείων ἐξόδων προσαναλώσασα, τὰ δὲ καὶ παρ' ἐτέρων προσερα- νισαμένη, εἶτα διὰ τινὰ χρεῖαν αὐτῆς ἔξω τῆς πόλεως ἀπελθούσης καὶ

ἀποκλεισθείσης ἐν τῷ τῆς μάχης καιρῷ χρόνους τινάς, ὁ ῥηθείς Κοντοστέφανος, πλησιασθεὶς ὦν τοῦ τοιαύτου θείου ναοῦ καὶ περιβόλιον ἔχων σύνεγγος αὐτοῦ, εἰς ἀμπέλιον κατεφύτευσε τοῦτο, προλαβόμενος καὶ τὸν τόπον τοῦ ναοῦ, εἰς ὃν κατάχομα ἔκειτο, καὶ νάρθηξ ἐτόγγανε, ἔτι τε καὶ ἕτερον τόπον τοῦ ναοῦ, ὃνπερ εἶχεν εἰς ταφειὸν ὁ ναὸς οὗτος, ἀνέσκαψε, καὶ κατεφύτευσεν αὐτοὺς τοὺς τόπους εἰς ἀμπέλιον, καὶ προσήνωσε τῷ λοιπῷ αὐτοῦ ἀμπελίῳ· ἀρτίως ταύτης ἐλθούσης καὶ τοῦτο θεασαμένης, δι' εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην, ἣν ἔχει πρὸς τὸν ναόν, ἐζήτηε ἀντικριθῆναι τῷ Κοντοστεφάνῳ ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ναοῦ. διαμηνυθέντος τοίνυν αὐτοῦ καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις καὶ μὴ παραγενομένου, ἀλλὰ πρὸς ὑπέρθεσιν καὶ ὑπερημερίαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις προβαλλομένου, ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνέθετο τὰ περὶ τούτου τῷ τε ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κυζίκου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξ-ἀρχῇ παντός Ἑλλησπόντου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, κῆρ Θεογνώστῳ, καὶ τοῖς τιμιωτάτοις ἐξωκατακήλοις, ἄρχουσι, τῷ τε μεγάλῳ σακελλαρίῳ, διακόνῳ, κῆρ Μιχαὴλ τῷ Ἀσινάρῃ, καὶ τῷ μεγάλῳ χαρτοφύλακι, διακόνῳ, κῆρ Μιχαὴλ τῷ Βαλσαμῶν, ὡς ἂν ἀπέλθωσι τοπικῶς ἐν αὐτῷ τῷ εἰρημένῳ θείῳ ναῷ, καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν εὗρωσιν, ἀναγγείλωσι τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι· οἱ καὶ ἀπελθόντες ἐκείσε καὶ τὰ περὶ τούτων ἀκριβῶς ἐξετάσαντες, συνόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ Κοντοστεφάνου ἅμα μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἐπεὶ εὗρον ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ναοῦ καὶ ἀπὸ τῆς θύρας, ἣν ὁ ναὸς εἶχεν ἠνεφγμένην πρὸς τὸ τοῦ Κοντοστεφάνου ἀμπέλιον, ὦν τε ἔξω περὶ τὴν τοιαύτην θύραν ὁ ναὸς εἶχεν ἀνωθεν ἐκτοπωμάτων καὶ σφραγίδων ἀγίων, ἀφ' ὧν ἐδόκει φανερώς, ὅτι κατάχομα ἦν ἐν αὐτῷ, ὁμοίως ἰδόντες, ὅπερ ὁ Κοντοστέφανος κατεφύτευσε κλήματα, προσεγγίζοντα μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν τοῦ ναοῦ θεμελίων, ἀπήτησαν τὸν Κοντοστέφανον, ὡς ἐπὶ τίνι θαρρήσαντα δικαιώματι τοῦτο πεποιηκέναι, ὁ δὲ, ἄμφω μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικός κυριότητα πρῶτον προβάλλοντο τοῦ ναοῦ καὶ δεσποτείαν, κύριοι γὰρ εἶπον ὅτι εἰσὶ τούτου καὶ τοῦ αὐτοῦ παντός τόπου, διότι καὶ εἰσῆρχοντο διὰ τῆς πύλης ταύτης ἐν τῷ ναῷ, καὶ νῦν τὸν τόπον τοῦτον ὡς δεσπότηαι αὐτοῦ κατεφύτευσαν εἰς ἀμπέλιον· ἐπεὶ δὲ τοῦτο οὐκ ἐδυνήθησαν ἀποδειξαι, παλαιὸς γὰρ πάντο ἦν ὁ ναὸς καὶ μέρος ἄλλου παλαιότερου καὶ μείζονος ναοῦ, τὰ οἰκήματα δὲ τούτου κάτω περὶ τὸν βουνόν εἰσι

μακρόθεν ἀπὸ τοῦτου, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ δὲ αὐτοῦ ἕτερον ἔχει ναόν, ὅφ' ὧν οὐδεμίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἐφαίνεται κακτημένος δεσποτεῖαν ἢ ἀπὸ γονικότητος αὐτοῦ ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, οὕτω καταχάλασθέντα τοῦτον ἀνήγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνακοδόμησεν μετ' οἰκειῶν ἐξόδων, ταῦτα γὰρ ἅπαντα κατεφαίνοντο, τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ, ὅπου γὰρ εἰ καὶ δεσπότης ἦν τοῦτου, ἐπὶ τῷ συστήσαι καὶ βελτιῶσαι τὰ τοῦ ναοῦ, οὐ μὴν ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι καὶ καταχάλασαι τοῦτω ἐνδέδοται. ὑπολαβόντες πάλιν εἶπον, ὡς ἐξ ἀγορασίας ἔχουσι τὸν τόπον τοῦτον, ὃν κατεφύτευσαν εἰς ἀμπέλιον, καθὼς ἔχουσι τοῦτο δεῖξαι διὰ γραμμάτων πάντοθεν ἰσχυρῶν, ἃ καὶ ὑπέσχοντο πρὸς αὐτοὺς ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ καὶ τέτταρας ἐμφανίσει. ταῦτα πάντα ὡς ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀποσταλέντων ἢ μετριότης ἡμῶν ἀκριβῶς γνωρίσασα, ἐπεὶ τὴν παραδρομὴν τῶν ἡμερῶν, ἣν ὁ Κοντοστέφανος εἶπεν, ἐπὶ τῷ τριπλάσιον διεβίβασε, διεμηνύσατο τοῦτον παραγενέσθαι συνοδικῶς, οὐ καὶ διαμηνυθέντος πάλιν δις καὶ τρις καὶ μὴ παραγενομένου, οἱ δηλωθέντες ἄρχοντες ἅμα μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Κυζίκου ἐπιστάντες πάλιν τῷ τοιοῦτῳ θείῳ ναῷ, ἐκείσέ τε τὰ γράμματα, ἃ περ εἶπεν ὁ Κοντοστέφανος, ἀναγνόντες, τὸ μὲν ἐν γράμμα εὑρον ὅτι περιβολίου ἦν ἐνὸς τοῦ πρὸς νότου, περὶ οὗ λόγος οὐδεὶς ἦν, μακρόθεν τοῦ ναοῦ τοῦτου τυγχάνοντος, τὸ δὲ ἕτερον ἦν περιβολίου μὲν καὶ αὐτὸ, πρὸς βορρᾶν δὲ διακειμένου, εἰς ὕπερ θῆ γράμμα ἐγγέγραπτο ὁ τοῦ ναοῦ τόπος οὗτος. πλὴν δολερῶς, ἐξεσμένοι γὰρ ὄρδινοι τρεῖς ἦσαν ἐν τῷ γράμματι ἐκείνῳ, ἐν ἄλλῳ τε μέλανι καὶ ἐτέρῳ τύπῳ γραμμάτων, δι' ὧν ἐναργῶς ἀνεφαίνεται, ὅτι δολερὸν ἦν ἐκεῖνο καὶ πεπλασμένον. ἔτι δὲ πάλιν τοῦ Κοντοστεφάνου λέγοντος καὶ βοῶντος καὶ διατεινομένου, ὡς ἔχει τοῦτο δεῖξαι διὰ μαρτύρων, τοῦ τε Μακροδοῦκα κυροῦ . . . . . καὶ τοῦ . . . . ., ὅτι ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστι τοῦ ναοῦ, ἀλλ' αὐτοῦ, καὶ ὑποσχομένου συνοδικῶς τοῦτο δεῖξαι, ἀνηγγέλθησαν ταῦτα πάντα πάλιν τῇ ἡμῶν μετριότητι παρὰ τῶν δηλωθέντων ἀρχόντων· διεμηνύθησαν οὖν καὶ ἦλθον οἱ προρρηθέντες μάρτυρες, παρεγένετο καὶ ὁ Κοντοστέφανος, καὶ πρῶτος ὁ Μακροδοῦκας εἶπεν οὖν ἀσφαλεῖα τῇ προσηκούσῃ, ὅτι οὐκ ἐναργῶς ἐπίσταται, ὡς ὁ τόπος οὗτος ὁ περὶ τὸν ναὸν δεδολωμένος ἦν ἢ ἐλευθερός, πλὴν μόνον εἶπεν εἰδέναι σαφῶς, ὅτι νάρθηξ ἦν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, εἰς ὃν ἀνεφγμένη ὄραται ἢ τοῦ ναοῦ πύλη γῶν, καὶ πρόναον ἦν ἐκείσε, ἐν ᾗ καὶ

εισήρχοντο ἀρχοντίσσαι αἱ πλησίον οὖσαι αὐτῷ· ταῦτα δὲ τοῦτου εἰπόντος καὶ τοῦ ἑτέρου μάρτυρος τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ βᾶρος ἀκούσαντος καὶ δειλιάσαντος ἴσως ἢ καὶ οὐκ ἐθέλοντος μαρτυρῆσαι ἢ οὐ γινώσκοντος καὶ ἐξωθεν ἀπελθόντος, ἐπεὶ ταῦτα οὕτως εὗρεν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ τε τῆς ἐπιστάσεως τῶν δηλωθέντων, τοῦ τε ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυζίκου καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, ἀπὸ τε τῆς τοῦ ναοῦ ὑπαναξίσεως καὶ τῶν ἐξω περὶ αὐτὴν ἐκτυπωμάτων τῶν ἀγίων καὶ ἔτι ἀπὸ τῶν μαρτύρων καὶ μάλιστα τοῦ Μακροδοῦκα, ὃν καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Κοντοστέφανος προσεκαλέσατο, διέγνω καὶ ἀπεφάνηται ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἐκβληθῆ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, ὅνπερ ἔλαβεν ὁ Κοντοστέφανος καὶ ἐφύτευσεν εἰς ἀμπέλιον, τοσοῦτον, ὅσον ἂν διακρίνωσι τόπον εἰδημονας λεπτοῦργοι ὅτι εἶχεν ὁ ναὸς ὑπὲρ καταχύματος αὐτοῦ, ἀφιερωμένον γὰρ ἔδαφός ἐστιν ὁ τόπος οὗτος τοῦ ναοῦ, καὶ δουλείαν οὐκ ὀφείλει τινί, κατὰ γὰρ τοῦ ἱεροῦ τόπου δουλεία οὐ συνίσταται, εἰ δὲ καὶ συστή, ἀποκαθίσταται· μετὰ δὲ γε τὸν χωρισθέντα τόπον τοῦ καταχύματος τούτου ἵνα ἐκβληθῆ ἡ πορρωτέρα τούτου διάστασις ποδῶν δώδεκα, καὶ προστεθῆ καὶ αὐτὸς τῷ ναῷ, εἰ γὰρ ἐπὶ ἀπλῶς πλησιασμοῦ διάστασις ἢ προσήκουσα δίδεται παρὰ τῶν θείων καὶ φιλευσεβῶν νόμων, καὶ τοῦτο τηρεῖται παρὰ παντός ὡς συμφέρον ἅμα καὶ δίκαιον, πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἱερῶν οἰκῶν καὶ εὐκτηρίων δεῖ τηρηθῆναι τοῦτο· ὅθεν ὀφείλει ὁ Κοντοστέφανος οὗτος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ὡς ἄνθρωποι χριστιανοὶ καὶ νόμοις πειθόμενοι καὶ ναοὺς τιμῶντες καὶ σεβόμενοι, μὴ ἀντειπεῖν ὄλως ἢ ἀντιπράξει τὸ σύνολον, φοβηθέντες, μὴ ποτε καὶ οὗτοι τὸ τοῦ Ζᾶν ἐκεῖνο, ὑπὲρ ἐν τῇ παλαιῇ γέγραπται πάθος· εἰ γὰρ ἐκεῖνος, μόνον ὡς τῆς κιβωτοῦ ἤψατο τῆς τοῦ θεοῦ, ἐπειράθη ὀργῆς, πολλῷ μᾶλλον οὗτοι, οἱ τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, μᾶλλον δὲ αὐτὸν τὸν Χριστὸν ἀποστερήσωσι τὸ ἅπαξ αὐτῷ ἀφιερωθέν, τὴν αὐτὴν ἐκείνη, μᾶλλον δὲ καὶ μείζω ὑποστήσονται καταδίκην, ὥστε δὴ ταῦτα τοῦτον γεγονότα τὸν τρόπον ἀμετάθετα καὶ ἀμεταποίητα καὶ ἀδιάσειστα εἶναι ἀπὸ τε τοῦ Κοντοστεφάνου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ παντός ἄλλου συγγενικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ προσώπου αὐτοῦ, ὡς τῷ θεῷ εἶναι κείμενα, καὶ βᾶρος ἀφορισμοῦ φρικώδους ἐπανατείνεται ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, καὶ ἀσυγχώρητον ἔχει ἀπὸ θεοῦ τὸν ὅπωςδὴποτε ἀποσπᾶσοντα τὸν ἀφαιρεθέντα τόπον νῦν παρὰ τῆς ἡμῶν

μετριότητος καὶ προστεθέντα τῷ πανσέπτω ναῶ, τὸν μὲν ὡς τόπον τοῦ καταχύματος αὐτοῦ, τὸν δὲ ὡς δικαίαν καὶ νόμιμον ἀπόστασιν καὶ κανονικὴν· ἐπεὶ δὲ ἡ ῥηθείσα μοναχὴ Θεοδοῦλη ἡ Τζουρουληνὴ καὶ πρότερον καὶ νῦν ἔτι πολλὴν ἐνδείκνυται φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὸν ῥηθέντα τοῦτον θείον ναόν, ἀνατίθηναι εἰς τὸ ἐξῆς ταύτη ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἐφορείαν τε καὶ κτητορείαν τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ, ὡς ἂν κατέχη τοῦτον καὶ φροντίζη καὶ ἐπιμελήται τὰ πρὸς σὺστασιν καὶ βελτιώσιν καὶ λυχνοκαίαν καὶ ἱεροτελεστίαν αὐτοῦ, ὧν διατηρουμένων παρ' αὐτῆς ὑφείλει κατέχειν τοῦτον ἐξουσιωδῶς καὶ κυρίως ἐφ' ὅρα πάσης τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀνενόχλητος διατηρουμένη ἀπὸ πάντων καὶ ἀνεπηρέαστος. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ Ϟ η'. ἰνδ. η' Ϛ.

† Ἔϊχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν ἰουνίῳ ἰνδ. η' Ϛ.

DLXXX. (6908—1400) iunio. ind. VIII.

De vinea hypothecae danda.

† Ἐπεὶ εἰς τὰ διὰ χαράγματος τετρακόσια ὑπέρπυρα, ἃ συνεφώνησεν ἡ Παλαιολογίνα κυρὰ Θεοδώρα δοῦναι χάριν προικὸς μετὰ καὶ ἄλλων εἰδῶν καὶ κτημάτων τε καὶ κοσμιῶν εἰς τὰ ῥηθέντα διὰ χαράγματος τετρακόσια, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν αὐτὰ ἀρτίως δοῦναι πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτῆς κῦρ . . . . . τὸν Τριχᾶν, ἀλλ', ὡς ἔλεγεν, ἔχει ταῦτα εἰς πραγματείαν καὶ χρέα, διὸ καὶ συνεφώνησε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κῦρ Πέτρου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ δέδωκεν εἰς ἐνέχυρον τὸ ἐντὸς τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ἀμπέλιον αὐτοῦ, περὶ τὴν ἐνορίαν τοῦ ἀγίου Εὐδοκίμου διακειμένον, ὅσον καὶ οἶόν ἐστιν, ὡς ἂν τοῦ χρόνου πληρωθέντος, ὃν συνεφώνησε τρέφειν τὰ παιδιά αὐτῆς, εἴπερ οὐκ ἀποδῶν τὰ τετρακόσια ὑπέρπυρα, ἰκανοποιῶνται τὰ παιδιά αὐτῆς καὶ λαμβάνωσι ταῦτα ἀνελλιπῶς ἀπὸ πωλήσεως τοῦ ῥηθέντος ἀμπέλιου τοῦ Παλαιολόγου, εἶχε δὲ ἀμφιβολίαν τὸ μέρος τοῦ γαμβροῦ αὐτῶν, τοῦ Τριχᾶ, μὴ ποτε ὑφείλει ὁ ῥηθεὶς κῦρ Πέτρος ὁ Παλαιολόγος τοῖς γνησίοις αὐτοῦ παισὶ μητρικὰ πράγματα αὐτῶν, καὶ προτιμῶνται εἰς τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον αὐτοῦ πρὸ τοῦ Τριχᾶ, διὸ καὶ ἀναδραμόντες εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἤξιωσαν ἐμπροσθεν αὐτῆς προ-

βῆναι τὴν τοιαύτην ἐνεχύρανοι, ὡς ἂν ἔχη τὸ ἀσφαλές τε καὶ βέβαιον. προεκόμισα δὲ ὁ ῥηθεὶς Παλαιολόγος μαρτυρᾶς συνοδικῶς, μηδὲν ὑπείλειν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ, τὸν θεῖον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐκείνης, κυρᾶς Ἐγγυῆς τῆς Παλαιολογίνης, τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν υἱὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Μιχαὴλ τὸν Ἀστράν, καὶ τὸν αὐτάδελφον αὐτῆς, κῆρ Ἀλέξιον τὸν Ἀσπιέτην, τοὺς καὶ δίκαιον ἔχοντας φροντίσαι καὶ ἐπιμεληθῆναι ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν παιδίων τοῦ Παλαιολόγου, οἱ καὶ ἐρωτηθέντες συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἕλιγον εἶπον δοθῆναι τι τῷ Παλαιολόγῳ χάριν προικὸς καὶ ἀδιατίμητου, ὃ καὶ περισώζεται ἀρτίως, καὶ ἔχουσι μέχρι τοῦ νῦν οἱ παῖδες τοῦ Παλαιολόγου τὸ ἱκανὸν εἰς τὰ μητρικὰ αὐτῶν πράγματα, καὶ ἔστι τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ ἐλεύθερον ἀπὸ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἐπεὶ ταῦτα τοῦτον ἀνεφάνη τὸν τρόπον, καὶ ἄδειαν ἔχει ὁ Παλαιολόγος ποιῆσαι εἰς τὸ ἑαυτοῦ, ὡς βούλεται, ὑπέθηκε δὲ αὐτὸ ἐκουσίως καὶ μηδενὸς ἀναγκάζοντος εἰς τὰ τετρακόσια ὑπέρπυρα συμφωνηθέντα παρὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τῆ θυγατρὶ αὐτῆς, ὑπείλει ἐνέχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν τοιούτων ὑπερπύρων ἱκάνωσιν, μετὰ τὴν παραδρομὴν τοῦ συμφωνηθέντος ἐνιαυτοῦ, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἐλεύθερον συνοδικῶς ἀνεφάνη ἀπὸ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑπέθηκεν αὐτὸ εἰς ταῦτα τὰ ὑπέρπυρα. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν ἰουνίῳ ἰνδ. η' †.

DLXXXI. (6908—1400) 15. iunii. ind. VIII.

De dote oppignoranda.

† Τῇ 15' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς νῦν τρεχούσης ἡ ἰνδικτιῶνος ἀνέδραμε συνοδικῶς εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμηνικὸν πατριάρχην, ἡ τοῦ Ἀραμωνίτου γυνὴ . . . . . ἡ Βατατζίνα, καὶ παρεκάλεσεν, ἵνα δανεισθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Γουδέλη κορίου Γεωργίου ὑπέρπυρα εἴκοσιν ἐπὶ τῷ ἀγοράσαι μετὰ καὶ ἄλλων ἰδίων ζευγάριον, ὡς ἂν διενεργῇ καὶ ζῶσιν ἀπὸ τούτου, καὶ ἀποδῶ ταῦτα ἐντὸς τριῶν μηνῶν· ἐδιδάχθη οὖν συνοδικῶς παρὰ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τὸν βοηθοῦντα αὐτῇ νόμον ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ προικί

καὶ παρητήσατο τὴν ἀπὸ τούτου βοήθειαν, καὶ ἑστέρεξε προτιμᾶσθαι εἰς τὸ τοιοῦτο χρέος τὸν Γουδέλην καὶ αὐτῆς τῆς προικὸς αὐτῆς εἰς πᾶσαν τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κινητὴν τε καὶ ἀκίνητον, διὸ καὶ εἰς ἀσφάλειαν ἐνταῦθα παρεσημειώθη †.

DLXXXII. 6908 (1400) iunio. ind. VIII.

Synodus dirimit litem de matrimonio.

† Πρεσβύτερος Μιχαὴλ ὁ Χοδῦμος, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ Ἰωάννου τοῦ Ζαραχούνη, εἰπὼν, ὡς ἔχων οὗτος ὁ Ζαραχούνης γυναῖκα ἐν τῇ Σοληβρία ἐλθὼν ἐνταῦθα φυγὰς καὶ τὸν πρεσβύτερον ἀπατήσας ἔλαβε τὴν θυγατέρα τούτου γυναῖκα ἐπὶ προικὶ ὑπερπύρων ἑξακοσίων· εἰρήνης οὖν καὶ καταστάσεως γενομένης ἀρίως μετὰ τῆς Σοληβρίας καὶ τῆς προτέρας γυναικὸς τοῦ Ζαραχούνη ἐλθούσης ἐνταῦθα καὶ ζητούσης τὸν ἀνδρα αὐτῆς, φοβηθεὶς ὁ πρεσβύτερος ὑπὲρ τε τῆς ἰσρωσύνης αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τῶν πραγμάτων, ἐζήτηε ἀντικριθῆναι τῷ Ζαραχούνη ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου δόλου αὐτοῦ· διαμνηθεὶς οὖν ὁ Ζαραχούνης καὶ παραγενόμενος καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπείς ὁμολόγησε μὲν καὶ αὐτός, ὅτι γυναῖκα ἔσχεν ἐν τῇ Σοληβρία, πλην εἶχεν αὐτὴν ἐκείσε πορνικῶς ἐπὶ χρόνῳ τινί· ὑπὸ τῆς κεφαλῆς οὖν τῆς πόλεως ἐκείνης, Βρυεννίου τοῦ Λεοντάρη, ἀναγκασθεὶς βία πολλῇ καὶ ἀνάγκῃ καὶ ὀρισμῷ τούτου ἠδολογήθη ταύτην, εἶτα μὴδ' ὄλωσ μετ' αὐτῆς συνοικήσας φυγὰς ἦλθεν ἐνταῦθα, πολὺν δὲ διατρίψας ἐνταῦθα χρόνον λαμβάνει μετ' οἰκείας βουλῆς καὶ ὀρέξεως αὐτοῦ τὴν θυγατέρα τοῦ θηλωθέντος ἰσρέως. ταῦτα τοῦ Ζαραχούνη δισχυριζομένου καὶ λέγοντος, ἡ μετριότης ἡμῶν μάρτυρας προαγαγεῖν καὶ συστήσαι τοῦτο τὸν Ζαραχούνην ἀπήτησεν, ὁ δὲ τὸν τε Βρυένιον τοῦτον ἔλεγεν ἔχειν καὶ πάντας σχεδὸν τοὺς ἐν τῇ Σοληβρία ἐτοιμοὺς εἶναι εἰπεῖν, ὡς οὐκ ἐθελουσίως αὐτὴν, ἀλλ' ἀναγκαστικῶς ἠδολογήθη. παρόντος οὖν τοῦ Βρυεννίου ἐνταῦθα καὶ πολλῶν τῶν ἀπὸ τῆς Σοληβρίας καὶ ἀκριβῶς περὶ τούτου καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας ἐρωτηθέντων καὶ οὐ κατὰ τὸν Ζαραχούνην εἰπόντων, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον ἐκουσίως καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐφέσεως τὸν γάμον γενέσθαι τοῦ Ζαραχούνη, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα εἰρηνικῶς συνήκει μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ φιλίως ἐπὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ ἱκανῷ, οὐ μὴν

ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας αὐτοῦ γυναικὸς παραγενομένης συνοδικῶς καὶ κατὰ
 πρόσωπον αὐτὸν ἐλεγχούσης, τὴν φιλίαν, ἣν ἐξ ἀρχῆς εἶχε μετ' αὐτῆς,
 τὴν θέλησιν τοῦ μετ' αὐτῆς γάμου, τὴν μετὰ τὸν γάμον ὀμνύουσαν καὶ
 τὴν παραδρομὴν τῆς ἀηδίας αὐτοῦ, ὅτι μετὰ μῆνας ἦν δέκα, τὸ γεν-
 νηθὲν αὐτῶν παιδίον ὅπως πολυτελεῶς ἐβαπτίσθη καὶ φιλοτίμως, καὶ
 πάντα ταῦτα λεπτομερῶς καὶ κατὰ μέρος ἐνώπιον τούτου διεγυμέννης
 καὶ ἐλεγχούσης, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μὲν συνομολογούντος, τὰ δὲ ἄλλως
 παραστήσαι μὴ δυναμένου τοῦ Ζαραχοῦνη, ἡ μετριότης ἡμῶν διέγνω
 καὶ ἀπεφῆνατο, ἵνα διεξουγμένος καὶ κεχωρισμένος ὀπάρχῃ οὗτος
 ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ πρεσβυτέρου, παράνομος γὰρ ἐστὶν ὁ μετ' αὐ-
 τῆς γάμος καὶ κακὸς καὶ μοιχολευξία κακίστη, ἔχῃ δὲ ὁ Ζαραχοῦ-
 νης τὴν προτέραν αὐτοῦ γυναῖκα, ἣν ἔλαβεν ἐν τῇ Σηλυβρίᾳ, καὶ οὐκ
 ἀποστήσεται ταύτης ἢ χωρισθῆσονται, μέχρις ἂν αὐτὴν ἀποδείξῃ δι-
 κάως κακὴν, ἀποδοῖ δὲ πρὸς τὸν πρεσβύτερον πρῶτον μὲν τὴν προῖκα
 πάσαν, ἣν ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ, δίχα τινὸς ὀφέσεως καὶ φθορᾶς, ἔτι τε
 καὶ κατεπέκεινα τούτων δι' ἣν ἐτόλμητε τόλμαν καὶ ὕβριν εἰς τὴν
 θυγατέρα τοῦ πρεσβυτέρου, ἵνα ἀποδοῖ ἀπὸ πάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας
 κινητῆς τε καὶ ἀκινήτου πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ πρεσβυτέρου ὑπέρπυρα
 τριακόσια, λάβῃ δὲ καὶ τὸ παιδίον, ὅπερ ἔχει μετὰ τῆς τούτου θυγατρὸς,
 ἅμα τῇ γεννηθῆναι. τούτων οὖν οὕτως παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπο-
 φανθέντων καὶ τοῦ πρεσβυτέρου λοιπὸν ἀναγκασθέντος ἀποδείξαι τινα
 βίον τοῦ Ζαραχοῦνη, ἀφ' οὗ λάβῃ τὰ τριακόσια ταῦτα ὑπέρπυρα (τὴν
 γὰρ προῖκα, ἣν ἔδωκε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, παρέλαβεν ἀνελλιπῶς ἀπὸ
 τῆς θείας τοῦ Ζαραχοῦνη, ὡς προικαναδόχου αὐτῆς οἴσης) σύμφωνα
 προεκόμισεν ὁ πρεσβύτερος τῆς προικὸς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, ἐν ᾗ καὶ
 κληρονομία κάτω ἐγγέγραπτο καὶ ὑπέρπυρα τριακόσια τοῦ Ζαραχοῦνη,
 ἅπερ ἐτάχθησαν ἐν τῇ καιρῷ τῆς εὐλογήσεως αὐτοῦ παρὰ τῆς θείας
 τοῦ Ζαραχοῦνη, ὅπερ δὴ σύμφωνα ἀναδραμοῦσα εἰς τὴν ἡμῶν με-
 τριότητα ἡ τοῦ Ζαραχοῦνη θεία, ψευδὲς ἔλεγεν εἶναι καὶ πεπλασμέ-
 νον, οὐδὲ γὰρ ἔταξε τῇ ἀνεπιῶ αὐτῆς τὸ τυχόν πλὴν κληρονόμον
 καὶ τοῦτο μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς τοῦ γοῦν συμφώνου ἐναρτε-
 στέρως ἐμφανισθέντος καὶ ὅπερ ὁ πρεσβύτερος ἔλεγεν, οὐ συνημμένως
 μεθ' ὧν ἀνωθεν κατεγράφοντο, περιελημμένου, ἀλλὰ κάτω περὶ τὸ
 τέλος ἰδίως καὶ κεχωρισμένως, ἐν ἐτέρῳ μέλανι μὲν οὐ, πλὴν δὲ
 κεχωρισμένως, ὁμοίως δὲ καὶ ἄνω περὶ τῆς κληρονομίας θεωρηθέντος

καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ νῦν τῆς λέξεως ταύτης οὐ κατ' εἰρηδὸν κειμένου, ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ, ἀλλ' ἄνω ἐν τῷ στίχῳ, ἐν ἑτέρῳ μέλανι καὶ ξένη χειρὶ, ὑπογραφὰς τε μαρτύρων οὐκ ἔχοντος τοῦ συμφώνου, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχῇ ὄνόματα μένον καταγραφόμενα μαρτύρων, δεῖν ἔγνω ἢ μετριότης ἡμῶν, παραγενέσθαι τούτους συνοδικῶς καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας εἰπεῖν, τί σὺνοιθεν ἕκαστος περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. ἐλθόντων οὖν τούτων (οἱ δὲ ἦσαν ὁ τε Παλαιολόγος κῦρ Δημήτριος Δούκας ὁ Ἀπρηνός καὶ Μιχαὴλ ὁ Σαρδηνός) καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης ἀσφαλείας εἰπόντων, ὅτι κληρονομίαν καὶ μόνον ἔταξεν ἢ τοῦ Ζαραχοῦνη θεία καὶ οὐδὲν ἕτερον, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται καὶ περὶ τούτου ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν ἐλευθέρα ὑπάρχη αὕτη ἢ τοῦ Ζαραχοῦνη θεία . . . ἢ Ζαραχοῦνη ἀπὸ τε τῆς ἀποδόσεως τῆς προικῆς (παρέδωκε γὰρ ταύτην ἀνελλιπῶς κατ' εἶδος ἐξ ἀποστολῆς τῆς ἡμῶν μετριότητος διὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἀρχόντων, τοῦ τε λογοθέτου τοῦ Βαλσαμῶν, καὶ ραιφερενδαρίου, τοῦ Χρυσοκκόκη) ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν τριακοσίων τούτων ὑπερπύρων, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄνωθεν ὁμολογίαν τῶν εἰρημένον μαρτύρων καὶ τὸ ἀπατηλὸν τοῦ συμφώνου οὐκ ἔταξε, τῷ Ζαραχοῦνη ἢ θεία αὐτοῦ, ἄπερ ἔλεγεν ὁ πρεσβύτερος, ὅθεν καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν προσόντων τῷ Ζαραχοῦνη ἰδίως κτημάτων τε καὶ προσόδων αὐτοῦ λάβῃ τὰ τριακόσια ταῦτα ὑπέρπυρα, οὐ μόνον δὲ ταῦτα ὀφείλει λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ; ἀλλὰ καὶ εἴπερ ἔχει κατατριβὴν καὶ ὕψισιν ἢ προίξ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πρεσβύτερος, ἔτι τε καὶ ἄπερ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἀλλαξίας καὶ ἄλλης φιλοτιμίας, ὀφείλει λαβεῖν ὁ πρεσβύτερος καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ζαραχοῦνη, ὁμοίως δὲ καὶ οὗτος ὀφείλει διαβιβάσαι εἰς τὰ τριακόσια ταῦτα ὑπέρπυρα, ἃ μέλλει δοῦναι τῇ θυγατρὶ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἃ δέδωκεν αὐτῇ χάριν θεωρέτρων, οὐ δίκαιον γὰρ ἡγούμεθα ἀπὸ τοιοῦτου γάμου παρανόμου καὶ ἀθεμίτου ἀποκερδᾶναι τινα ἐξ αὐτῶν τὸ τυχόν, καὶ τὰ ὑπέρπυρα δὲ, ἄπερ ἐξοδίασεν εἰς ἀνάκτησιν τοῦ ὁσπητίου τῆς θυγατρὸς τοῦ πρεσβυτέρου, ὀφείλει διαβιβάσαι καὶ αὐτὰ, ὅθεν καὶ διαβιβασθέντων τούτων εἰς τε τὰ τριακόσια ταῦτα ὑπέρπυρα καὶ εἰς τὴν ἄλλην ὕψισιν τῆς προικῆς, ὀφείλει ὁ Ζαραχοῦνης ἀποδοῦναι τῷ πρεσβυτέρῳ ἀπὸ πάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας καὶ τὰ πλείω δέχαι λόγου τινός καὶ χωρισμένος παντάπασι ὑπάρχειν ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ πρεσβυτέρου.

καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ ἀπόφασιν καὶ τὸ παρὸν γράμμα
τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν, ἔτους ,σϞη' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. η' †.

DLXXXIII. Sine anno.

Synodus sententiam dicit, de patronatu ecclesiae civitatis.

† Φθάνει Θεοδώρα ἡ Ἀσπιέτισσα καὶ Σίμων ὁ Σόρος, ὁ ἀδελφὸς
αὐτῆς, ἐκδεδωκότες πρὸς τινὰ ἱερέα Νικόλαον τὸν Ῥαθηνὸν κοινόν
τινα τόπον ἐπὶ τῷ ἀναγείραι ἐν αὐτῷ πάνσεκτον καὶ θεῖον ναὸν ἐκ'
ὀνόματι τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος, μυροβλήτου καὶ θαυ-
ματούργου Δημητρίου, καὶ ἔχειν αὐτὸν κατὰ τελείαν δεσποτείαν καὶ
κυριότητα καὶ παραπέμπειν αὐτὸν πρὸς ὃν ἂν ὁ ῥηθεὶς ἱερεὺς βούλοιο, ὅς
καὶ τὸν ναὸν ἀπαρτίσας καὶ τελειώσας, ἐπεὶ τῷ χρεῶν ἐλατιούργησεν
ὁ παῖς αὐτοῦ, ἐκαφῆκε πάλιν αὐτὸν πρὸς τὴν Ἀσπιέτισσαν, ὁρῶν τὴν
εἰς τὸν ναὸν αὐτῆς ἐπιμέλειαν, ἣτις δὴ καὶ αὐτὴ τὸ ζῆν ἐκμετρήσασα
κατέλιπε τὸν ναὸν καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς πρὸς τὴν θυγατέρα αὐτῆς
Ἄνναν τὴν Ἀσπιέτισσαν, ἣτις ἐν κατοχῇ τοῦ τοιοῦτου θεῖου ναοῦ
ἐπίσκοπένη ἤξιωσε καὶ τὸν ἐξαδελφὸν αὐτῆς, τὸν τοῦ Σόρου υἱὸν, κῆρ
Μανουὴλ τὸν Ταρωνεῖτην, ὡς αὐτὸς συναδικῶς καὶ πολλῶν παρόντων
διωμολόγησε, δοῦναι καὶ τὸ πρὸς νότον τοῦ ναοῦ καὶ ἠνωμένον τοπίον
αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀνακτίσαι κελλίον ἐν αὐτῷ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν, ὡς ἂν φέρῃ
εἰς τὸν ναὸν τὴν εἰκόνα τῆς παναγίας μου τῆς Μαγκουριωτίσσης, εἰς
ὃ καὶ αὐτοῦ καταγεύσαντος καὶ μικρὸν ἀνώγειον ἐσπήτιον ἀνακτι-
σάσης ἐν τούτῳ, γνώμη τοῦ Ταρωνεῖτου, ὡς εἴρηται, τὸ μὲν τῆς παν-
αγίας μου προσκύνημα οὐ συνεβιβάσθη ἡ Ἀσπιέτισσα εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν εἰσενεγκεῖν, ὁ δὲ Ταρωνεῖτης ἀποδημῶν ἦν μέχρι τοῦ νῦν
διὰ τὰς συγχύσεις, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡ Ἀσπιέτισσα ἐγκρατῆς οὔσα τοῦ
τε ναοῦ δεσποτικῶς καὶ τοῦ τοπίου τοῦ Ταρωνεῖτου, γνώμη ἐκείνου, ὡς
εἴρηται, ἀνέδρεψε μὲν καὶ ἀνδρὶ συνέζευσε πνευματικὴν θυγατέρα, ἣ
καὶ εἰς προικὰ δέδωκε τὴν τε αὐτῆς κατοικίαν καὶ τὸ εἰς τὸ τοῦ Τα-
ρωνεῖτου ἀρείως ἐπανελθόντος μετὰ καὶ τὴν τῆς Ἀσπιετίσσης ἀποβίωσιν καὶ
ἀντικρινομένου συναδικῶς τῷ Παντολέοντι, τῷ γαμβρῷ ἐπὶ τῇ ῥηθείσῃ
πνευματικῇ θυγατρὶ ἐκείνης, τῇ Ἄννῃ, ἐπεὶ διὰ γραμμάτων ἀνεφάνη

ἢ τε ῥηθείσα εἰς τὸν ἱερέα παράδοσις καὶ ἢ πρὸς τὴν Ἀσπιέτισαν τοῦ ναοῦ ἐπανάκαμψις, περὶ δὲ τοῦ τοπίου τοῦ Ταρωνεῖτου, ἐπεὶ οὐδαμῶθεν ἦν μαρτυρία ἢ γράμμα δηλοῦν τὴν τοῦ τοπίου πρὸς τὸν ναὸν παράδοσιν, ὁ δ' εἶπεν, ὡς αὐτὸς εἶδίδου τὸ τοπίον ἐφ' ᾧ τὸ προσκύνημα τῆς Μαγκουριώσεως τῷ ναῷ προσηλωθῆναι, αὐτὸ μὴ γενομένου ἐζητεῖ μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον, πλὴν συνοδικῶς προσεκύρωσε τοῦτο τῷ ναῷ, μόνον εἰ τὴν αὐτοῦ κατάσχοι κτητορίαν, ἐπεὶ οὐδὲ ἢ ἐξαδέλφη αὐτοῦ, ἢ Ἀσπιέτισα, τὴν τοῦ ναοῦ κτητορίαν ἀφήκε πρὸς τινα, ὑπεσχέθη δὲ ὁ Ταρωνεῖτης τὴν πᾶσαν ἀπάντησιν καὶ οἰκονομίαν τοῦ ναοῦ ἐκπληροῦν ἀφ' ἑαυτοῦ· τὴν μὲν τοῦ ναοῦ κτητορίαν αὐτῷ ἀνατίθεμεν δι' ἣν ὑπεσχέθη συνοδικῶς ἐν τῷ ναῷ ἔχειν ἐπιμέλειάν τε καὶ πρόνοιαν ἀδιάκοπον, οὕτω μὲντοι ἐφ' ᾧ μηδέποτε παραπέμπειν αὐτὸν πρὸς ἕτερόν τινα τῶν ἀπάντων ἢ προικίζειν ἢ λεγατεύειν αὐτόν, ἀλλ' ἐλεύθερον καὶ ἀδούλωτον εὕρισκεσθαι τὸν ναὸν, ὡσπερ δεῖται καὶ ἀφήκεν αὐτόν ἢ κορίως κτήτωρ καὶ δεσπότις αὐτοῦ, Ἄννα ἢ Ἀσπιέτισα, τὸ δὲ γε εἰς τὸ τοῦ Ταρωνεῖτου τοπίον ἀνακτισθὲν οἶκημα παρὰ τῆς Ἀσπιετίσεως, ἐπεὶ γνώμη τοῦ Ταρωνεῖτου ἐκρατήθη, ὡς εἴρηται, παρὰ τῆς Ἀσπιετίσεως καὶ ἀνεκτίσθη, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο ἢ μετριότης ἡμῶν κρατεῖσθαι παρὰ τῆς πνευματικῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, τοῦ Παντολέοντος, ἐπεὶ δὲ ὁ τόπος, ἐν ᾧ κεῖται, τοῦ ναοῦ ἐστὶ, περὶ μὲν τῶν παρελθόντων χρόνων ἀνενοχλήτους αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Ταρωνεῖτου μὲν διαγινώσκομεν ἔνεκεν ἧς εἰς τὸν ναὸν ἐπεδείκνυντο πολυεξόδου ἐπιμελείας, ἢ τὸ κατ' ἔτος ἀπαιτῶν ὁ Ταρωνεῖτης ἀπ' αὐτῶν τέλος ἀποδώσει αὐτοῖς καὶ ὄσας εἰς ἐπιμέλειαν τοῦ ναοῦ ἐπετίους ἐξόδους κατεβάλλοντο, εἰς δὲ τὸ ἐξῆς ἐπεὶ οὐ πλέον ἢ τρεῖς οὐργίας μῆκος τόπου κρατεῖ τὸ ὁσπήτιον, πλάτος δὲ δύο, διαγινώσκομεν, ἵνα κατ' ἔτος τελῆ πρὸς τὸν ῥηθέντα θεῖον ναὸν τὸ ῥηθὲν ὁσπήτιον κοκκία ἐξ καὶ οὕτω κατέχεσθαι παρὰ τῆς τοῦ Παντολέοντος γυναικὸς ἀνενοχλήτως εἰς αἰῶνά τὸν ἅπαντα, ἐπεὶ εἰς προῖκα δοθῆναι αὐτῇ τοῦτο καὶ ὁ Ταρωνεῖτης διωμολόγησε συνοδικῶς, πλὴν λαμβανοῦσα τὸν πρῶτον ἄνδρα αὐτῆς, τὰ δὲ ἅπαρ εἰς προῖκα δοθέντα τινὶ ἐκείνου εἰσι πάντοτε· ὥστε δὲ ταῦτα τοῦτον τηρηθῆναι τὸν τρόπον καὶ βάρος ἀφορισμοῦ φρικώδους ἐκφῶσαι ἢ μετριότης ἡμῶν, ἀκολοθέντος εἰς τὴν περὶ τούτων βεβαίωσιν, τούτου γὰρ χάριν ἀκολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

DLXXXIV. Sino anno.

Sententia de facultatibus infantis.

† Ὁ υἱὸς Τριχᾶ τοῦ Φύλακος ἐκείνου, Ἀνδρόνικος ὁ Τριχᾶς, πολλάκις καὶ διαφόρως ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐζήτησε καὶ παρεκάλεσεν, ὡς ἀναλάβῃ τὸ ἀνήκον αὐτῷ μέρος τῶν πατρικῶν αὐτοῦ πραγμάτων τὸ κρατούμενον παρὰ τοῦ πρὸς πατρός θείου αὐτοῦ, κδρ Μανουὴλ τοῦ Τριχᾶ, ἐπιτρόπου γεγονότος ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα χρώμενος αὐτοῖς ἐν πραγματείαις καὶ ἄλλαις τισὶ μεταχειρίσῃ, ἑαυτῷ τὰ πρὸς χρείαν βοηθῆ· ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν τὸ νέον τοῦτου ὀρώσα τῆς ἡλικίας (ἔπι-σθεν γάρ ἤμισυ πρὸς τοῖς δύο ἔτη λαβεῖν ἐζητεῖτο) τὴν μὲν τοῦτου δέησιν παντάπασιν ἀπεσεύσατο τότε, ζῆν δὲ αὐτὸν ἐνδεῶς ὡς καὶ ἄλλοι τῶν ὀρφανῶν παρεκελεύσατο καὶ μὴ τοὺς πλατυσμοὺς μεταδιώκειν καὶ τὸν πολυτελεῆ καὶ ἀνετον βίον. διῆγεν οὖν μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἄκων, ὡς ἐδύνατο, μηδὲν μεταχειριζόμενος, ἀρτίως δὲ ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα μετὰ πολλῆς τῆς περιωδυνίας καὶ οὐκ ἄλλως δύνασθαι ζῆσαι εἰπὼν, εἰ μὴ ταῦτα λαβὼν μεταχειρίζοιτο, εἰ δ' οὖν, ἀνάγκην ἔξει ἐκ τοῦ ὑποκειμένου διατρέφεσθαι, ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ τοῦ νέου φρόνημα πρὸς μεταχειρίσιν πραγμάτων ἱκανὸν εἶναι ἤγησαμένη, εἴπερ βουληθεῖη καλῶς καὶ εὐτάκτως πολιτεύεσθαι, διέκρινεν, ὧν ἂν λάβῃ ταῦτα καὶ μεταχειρίζηται, ὡς εἰ μὴ τοῦτο γένηται, ἐπεὶ ἀνάγκην ἔχει τοῦ τρέφεσθαι, οὐκ ἄλλοθεν δὲ εὐπορεῖ ἢ μόνον ἐξ αὐτῶν, ταῦτα δὲ κατὰ μικρὸν μέλλουσι διαφθαρήναι, εἴπερ οὗτος ἐν ἀργίᾳ διάγει· διὰ ταύτην τοίνυν τὴν αἰτίαν διέγνω καὶ ἀπεφάνηατο ταῦτα λαβεῖν, ὅθεν καὶ ἐπεὶ ἔλαβεν ἔμπροσθεν μὲν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπὸ τοῦ ρηθέντος Τριχᾶ διὰ τε τζοχῶν ὀλίγων καὶ ὑπερπύρων μετρητῶν ὑπέρπυρα τριακόσια τεσσαρακοντα· . . . . . ἑπτὰ, ὁμολόγησε δὲ καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς, ὡς ἔλαβε καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ, ἃ καὶ κατ' εἶδός εἰσι ταῦτα· σπαθίη ὑπερπύρων εἴκοσι, κοῦπαν, κοχλιάρια δύο, σέλα καὶ χαλινάριον ὁμοῦ ὑπερπύρων ἡ', ἐφακλώμα, ζωνάριον, ἀγίαν εἰκόνα ἀναβατήν, πλωτοπροσκεφάλαια δύο ὑπερπύρων δώδεκα, σάκτια τρία, σαμουντάνιν, μαστραπᾶν, κρυσντήρια ἡμιτέταρτα δύο, κουμάνικα κασιτερίνα τέσσαρα καὶ πινάκια τέσσαρα, ἀνταγοῦν, χαλκοσκούτελα τέσσαρα, χατζέα, κακά-

βιν, καρπέταν, πουγκίν χρυσοῦν, κάπαν, συνία πέντε, τάβλαν και κορ-
 τιναν, πάντα πάντα ἐπει τὰ μὲν ὁμολόγησεν ὡς ἔλαβε, τὰ δὲ εἴληφεν ἐμ-
 προσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος, διακρίσει και παρακελεύσει αὐτῆς, ὑφεί-
 λει ἀπὸ τῆς σήμερον ὁ Τριχᾶς κῆρ Μανουήλ, ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ, δια-
 τηρεῖσθαι ἀπ' αὐτοῦ τε και ἀπὸ παντός τοῦ μέρους αὐτοῦ χάριν τοῦ
 μεριδικοῦ τοῦ Ἀνδρονίκου ἀνενόχλητος και ἀνεπηρέαστος, και οὐχ
 ἔξει ἄδειαν ποτε ὁ Ἀνδρόνικος τὴν οἰανοῦν διενόχλησιν ἢ ἐπήρσιαν
 ἐπαγαγεῖν αὐτῇ, ἢ ἀφηλικιώτητα δῆθεν προβαλλόμενος, ἢ ὡς δόλον
 εἰς αὐτόν ὁ Τριχᾶς εἰργάσατο και τῶν ἰδίων ἀπειστέρησε, τόν τε γὰρ
 τῆς ἀφηλικιώτητος λόγον ἢ μετριότης ἡμῶν ὡς ἄδειαν ἔχουσα εἰς
 ταῦτα φηκονόμευσαι, και τὰ εἶδη αὐτοῦ πάντα αὐτός ὁμολόγησεν ἐμ-
 προσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος ὡς ἀνελλιπῶς και ἀνωτατερῆτως ἔλαβε,
 ὅθεν και ὑφείλει ὁ πολλάκις ῥηθεὶς κύριος Μανουήλ ὁ Τριχᾶς ἀνε-
 νόχλητος χάριν τῶν κινητῶν τοῦ Ἀνδρονίκου πάντων διατηρεῖσθαι
 και ἀνεπηρέαστος· ἐπεὶ δὲ και ἐν τοῖς οἰκῆμασι τοῖς πατρικοῖς τὸ
 ἀνήκον αὐτῇ μεριδικὸν φυλάσσεται, ὑφείλει και τοῦτο λαβεῖν, ὅταν
 και ὁ τούτων μερισμὸς γένηται. και εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν και
 ἀσφάλειαν και τὴν τοῦ Τριχᾶ ἀνενοχλησίαν και ἢ παροῦσα συνοδική
 διάγνωσις και ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλοιται.

DLXXXV. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam.

† Ἐφθασαν πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἐκ κοινῆς βουλῆς και
 ἀρεσκείας και ἡρετήσαντο ὅ τε μοναχὸς κῆρ Ἰγνάτιος ὁ Θεολογίτης
 και ἢ ποτὲ τούτου σύνευος, μοναχὴ κυρὰ Μακρίνα, γενέσθαι κατὰ
 μοναχοῦς, τὴν ἐν κόσμῳ διαγωγὴν τέρβην ματαίαν και κόλασιν ἀλη-
 θῶς οὔσαν ἠγησάμενοι. τούτον οὖν ἔχοντες τὸν λογισμόν βέβαιον, οὐ
 συμφέρον αὐτοῖς και λυοιτελές ἐφάνη εἰς ἀναβολάς. τε και ὑπερθέ-
 σεις χωρεῖν, ἀλλὰ και πέρας ἔξειν τὸν τούτον σκοπὸν δεῖν φῆθησαν·
 ἔχων οὖν ὁ μοναχὸς εἰς χρήματα ἀπορίαν, πρῶτον μὲν ἰκάνωτε τὴν
 μοναχὴν εἰς τὴν προῖκα αὐτῆς, ἔπειτα δὲ βοηθῆσαι ταύτῃ θελήσας
 μονόδριον ὑπὲρ τοῦ ταύτην οἰκῆσαι και τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτῆς
 θεοφιλῶς τε και ὁσίως διανύσαι εὐρεῖν ἐσπούδασεν, ὁμοίως δὲ και
 ὑπὲρ ἑαυτοῦ κάθισμα πρὸς μόνωσιν ἐπιτήδειον. εὗρε ταῖνον τὸ μονό-
 δριον τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, κεχαλασμέ-

νον πάντη και διεψθαρμένον ὄν, ὅπερ πολλοῖς ἀναλώμασι και λοιπαῖς ἐξόδοις τούτῳ βοηθήσας και ἀνακτίσας και εἰς καταμονὴν μοναζουσῶν ἐπιτήδειον εἶναι ἀπαρτίσας, ἐν τούτῳ κατοικήσαι μὲν τὴν μοναχὴν Μακρίναν παρεσκεύασεν, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἡγαπημένου Θεολόγου, οὗ τὴν δεσποτείαν ἢ μονὴ τοῦ ἁγίου Σαμφῶν κέκτηται, κατέκτισε, δεδωκὼς και τὰ περιλειφθέντα αὐτῷ πράγματα χάριν παρακαταθήκης πρὸς αὐτήν· διήγον οὖν εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλους χρόνους τινὰς, βοηθοῦντες ἀλλήλοις τὰ πρὸς χρείαν ἐκ τῶν κοινῶν, μετὰ δὲ τινῶν χρόνων παρέλευσιν τῆς τοῦ μοναχοῦ ἐν τῷ βῆθέντι καθίσματι διατριβῆς, ὁ Ἀτταλειώτης κύριος Στέφανος ἐκεῖνος και κύριος Ἀνδρόνικος ὁ Λαλουμάς, γινώριμοι και φίλοι τούτῳ τυγχάνοντες, τὴν μετ' αὐτοῦ συνοίκησιν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι, οἰκτεῖον ἑαυτοῖς καθίσμα συστήσαι σπουδῆν ἔθεντο, και δὴ ἐξωνήσαντο κοινῶς ὅ· τε Ἀτταλειώτης, ὁ Λαλουμάς και ὁ μοναχὸς τὸν τόπον, εἰς ὃν νῦν εὑρίσκαται τὸ καθίσμα τοῦ μοναχοῦ, και ἀνακτίσαντο ἐκ βράθρων και οἶον ὄραται νῦν, κατεσκεύασαν, εἰς δόξαν τῆς ἐν αὐτῷ τιμωμένης πανυπεράγνου δεσποίνης μου Θεοτόκου, τῆς ἐλπίδος τῶν ἀπελεισμένων, ἐπὶ συμφωνίᾳ, ὡς ἂν κληρονομῇ ὁ εἰς τοὺς δύο και τὸ ἀνάπαλιν οἱ δύο τὸν ἓνα, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποδειχθὲν ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος οὕτως ἔχον, διεκρίθη παρ' αὐτῆς, ὡς ἂν λάβῃ ὁ Λαλουμάς τὸ ἥμισυ τοῦ κελλίου, και ἔχῃ αὐτὸ κυρίως και ἐξουσιωδῶς, και ποιῇ ἐν αὐτῷ, ὡς ἂν ἐθέλοι, καθὼς τὸ προβάν τότε γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μέρος διέξεισιν. ἐν τούτῳ τοίνυν τῷ κελλίῳ ὁ μοναχὸς εὑρισκόμενος, ἐξωνήσατο ἰδίως χωρὶς τῆς τῶν ἄλλων κοινότητος και κήπους δύο, ἀφ' ὧν ὁ ἕτερος οὐ παρά δεσπότην διαπραθεῖς αὐτὸς μὲν ἐπανήλθε νομίμῳ κρίσει πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην, ὁ δὲ μοναχὸς προσαπώλεσε και τὴν τούτου τιμὴν· ἦν οὖν καλὸν και πλειστοῦ ἀξίον ἱερίνου, διανύσαι τούτους τὴν ἑαυτῶν ζωὴν εἰρηνικῶς και χωρὶς σκανδάλων και ὀχλήσεων, ἐπεὶ δὲ φθόνῳ τοῦ θαίμονος και οὗτοι εἰς ταραχὰς και ὀχλήσεις τὰς εἰς ἀλλήλους ἐπέπεσον, και τὸ βοηθεῖν ἀλλήλοις ἔπαυσεν, ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ μοναχὴ ἀμελεῖν τοῦ μοναχοῦ και τὰ πρὸς χρείαν ἀμφοτέρων ἀποταχθέντα μόνῃ κατέχουσα, οὐδεμίαν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐποιεῖτο· νόσφ οὖν και γῆρα και πενία ἀναγκασθεῖς ὁ μοναχὸς τὴν συνέχουσαν αὐτὸν πενίαν διατραγῆσαι εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, και ἀντικριθῆναι ταύτῃ ἐζήτησε περὶ τού-

τοῦ ὁυ γενομένου ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος, παρουσίας καὶ τῆς
 μοναχῆς, ἐπεὶ ὁ μὲν μοναχὸς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ὧν ἔλαττε, προκομί-
 σαι ἐδύνατο, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀπῆτει ἀφορισμὸν μέσον αὐτῶν ἐκφωνη-
 θῆναι εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ἢ μετριότης ἡμῶν, εἰς γῆρας ἰδοῦ-
 σα τούτους ἤδη νεανωκότας καὶ πρὸς θάνατον ἤδη πεφθακότας, οὐ
 δίκαιον ἔκρινεν ἀφορισμῷ τούτους ὑποβαλεῖν. μήποτε κρύφαντες τὴν
 ἀλήθειαν κινδονεύσωσι κατὰ ψυχὴν, ἀλλ' ἐπεὶ δύο κελλία συνέστησαν
 ὁπωσδήποτε, καὶ φετοὶ νοοὶ ἐν αὐτοῖς εὐρίσκονται, οἱ συνίστασθαι δι-
 καιον, εὐρίσκοντο δ' ὁπωσδήποτε μέχρι τοῦ νῦν τὰ κελλία ἠνωμένα,
 νῦν δὲ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα εἰς ἕνωσιν ἔλθειν, διέγνω καὶ ἀπεφῆ-
 νατο, ὡς ἂν μερισθῶσιν ἐπίσης ἅπαντα τὰ ἐν αὐτοῖς εὐρισκόμενα, κἂν
 ἀπὸ αἰουδήτεινος τρόπου κέκτηνται αὐτὰ, καὶ τὴν μὲν μίαν μερίδα
 λάβῃ ὁ μοναχὸς καὶ τὸ κελλίον αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ ἐν αὐτοῖς, ὅπερ
 ἂν βουληθεῖη, πλὴν μόνης τηρουμένης τῆς τούτου συστάσεως καὶ τά-
 ξεως, ὡσαύτως καὶ ἡ μοναχὴ τὴν ἑτέραν μερίδα καὶ τὸ κελλίον αὐ-
 τῆς, καὶ ποιήσῃ καὶ αὕτη ἐν τούτοις, ὡς ἂν ἐθελήσῃ. ἐπεὶ τοίνυν
 προτροπῇ καὶ παρασκευάσει τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπῆλθον οἱ τε
 τιμιώτατοι ἐξωκατάκληλοι ἄρχοντες τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ
 Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ τε μέγας χαρτοφύλαξ, διάκονος, κὺρ Μι-
 χαὴλ ὁ Βαλσαμών, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ θεοφιλέστατος ὑπομνηματογράφος,
 διάκονος, κὺρ Ἀκίνδυκος ὁ Περδικῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ οἱοὶ
 αὐτῆς, οἱ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κελλίοις τὴν προσήκουσαν ἐπιμέ-
 λειαν καὶ ἐξέτασιν ποιησάμενοι εὗρον πράγματα τινα καὶ ἐμέρισαν
 ἐπίσης πρὸς αὐτούς, ὑψίλουσιν ἀπὸ τῆς σήμερον κατὰ τὴν περὶ τού-
 του διάγνωσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀνενόητοι καὶ
 ἀνεπηρέαστοι διατηρεῖσθαι ἀπ' ἀλλήλων, καὶ μήτε τὸν μοναχὸν πλεον
 ἀπαιτεῖν τὸ τυχόν ἀπ' αὐτῆς, μήτε πάλιν αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἔχειν
 ἑκάτερον τὸ κελλίον αὐτοῦ καὶ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα αὐτῷ, μηδεμίαν
 ἀνάκρισιν ὑφιστάμενος παρὰ τοῦ ἑτέρου ἢ τὸν τυχόντα ἐμποδισμὸν,
 παραπέμπειν τε, ὅπου ἂν ἐθέλοι, πλὴν μόνης τῆς τούτων τηρουμένης
 συστάσεώς τε καὶ τάξεως, καὶ πάντα ποιεῖν ἐν αὐτῷ, ὅσα τοῖς κυρίως
 ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἱεροῖς πράγμασιν· εἰ δὲ τις αὐτῶν ἀπὸ
 τοῦ νῦν ἐπήρειαν θελήσῃ προξενῆσαι τῷ ἑτέρῳ καὶ εἰς κρίσεις καὶ
 ἀπαιτήσεις καθέλκειν, παρακελευόμεθα διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν συν-
 οδικῆς διαγνώσεως, ὡς ἂν ἀπρόσδεκτος ἢ παντάπασιν καὶ ἀπόβλητος

ὡς κακὸς καὶ ἐπηρεαστὴς ἄνθρωπος καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην ἀντὶ τῆς ἀληθείας αἰρούμενος, ὅθεν καὶ ὑπεύθυνος τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν ἀπόφασιν καὶ διαγνώσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολυθείσαν εἰς τὴν περὶ τούτων δὴλώσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

DLXXXVI. 9608 (1400) iulio. ind. VIII.

Confirmatio rias fundationis monasterio Euxraniotissae factas.

† Ματθαῖος, ἐλέφθεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Οἱς ἄρα διαυγῆς τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα καὶ φωτεινὸν ἔνεστι, τούτοις καὶ τὰ ἐκείθεν καλῶς καὶ τὰ νῦν ὡς ἔχουσι, κατοπτεύονται, πάντεσθεν ἐφίενται μὲν ἐκείνων πάσῃ δυνάμει, ὡς ἐσώτων καὶ ἀειδίων, ἀφίστανται δὲ τῶν παρόντων, ὡς φθειρομένων τε καὶ προσκαιρῶν, καὶ τούτων εἰσὶ τινες, οἳ τὴν ἀρχὴν ἔξω κόσμου καὶ τῆς βλῆς γενόμενοι, γυμνῇ τῇ ψυχῇ τῶν τοῦ βίου πραγμάτων, μόνοι τῷ μόνῳ προσλαλοῦσι θεῷ, μηδενὸς ἄλλου δεόμενοι, ἕτεροι δ' αὖ ἐν μέσῳ τῶν τοῦ βίου πραγμάτων συνωθισθέντες καὶ τὸ ἀνώμαλον καὶ ἄσφατον τούτων καλῶς στοχασάμενοι, οὐ πρὸς φθορὰν τὴν βλῆν, ἀλλ' εἰς ἀθάνατον διαμονὴν λαμπρῶς μετεσκεύασαν, εἰς ἱεροῦς οἴκουσ καὶ μοναστήρια τὰς ὑπάρξεις καταλιπόντες, ἀνθ' ὧν καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὡς εἴρηται, καθαρὸν ἔχοντες ὄμμα, διὰ τῆς βλῆς ταύτης τῆς ἀλλοῦ καὶ μακαρίας ἐκείνης ἠξιώθησαν τάξεώς τε καὶ κληροχίας τούτων δὲ τῶν δευτέρων μιμητῆς γενέσθαι θελήσας καὶ ὁ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κδρ Γεώργιος ὁ Κορινθίου, καὶ σκοπὸν ἄνωθεν ἔχων θεοφιλῆ καὶ σωτήριον, ψυχὴν δ' αὖ τὰ τῆδε καλῶς καθορώσαν, οἷας ἀπάτης εἰσὶ καὶ φθορᾶς, δεῖν ἔγνω καὶ οὗτος τὰ βιωτικῶς αὐτῷ προσόντα μὴ φθειρόμενα ταῦτα κατέχειν παρ' ἑαυτῷ ἐπὶ κεναῖς ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλ' ὅπως ἂν ὦσιν αὐτὰ εἰς μόνιμὸν τινα καὶ ἀθάνατον διαδοχὴν καὶ δόξαν μὲν τοῦ παρασχόντος αὐτῷ ταῦτα θεοῦ, μισθὸν δὲ τούτου καὶ μνήμην διηνεκῆ καὶ δὴ τὸ μονόδριον τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος, τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς Εὐουρανιωτίσσης εὐρών, ἀκαλῆς πάντῃ καὶ σεσαθρωμένον καὶ ἄπορον, καὶ ἀναδραμῶν εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀοι-

διμον πατριάρχην Νείλον ἐκείνον, τὸν τῆς οἰκουμένης φωστήρᾳ τε καὶ
 διδάσκαλον, ἤξίωσεν ἐπιτραπῆναι αὐτῷ τὴν τοῦτο ἀνάγκισιν τε καὶ
 ἐπιμέλειαν καὶ βελτίωσιν· θείᾳ τριγαροῦν προτροπῇ καὶ διακρίσει
 τοῦ ἀγίου ἐκείνου ἀνέκτισέ τε τοῦτο καὶ ἀνεσκεύασε καὶ ναὸν περι-
 καλλῆ, καὶ γύρωθεν τοῦτου κελλία καὶ αὐλὴν καὶ πόλιν, καλῶς ἅπαντα
 δι' οἰκείων ἐξόδων τε καὶ κόπων κατεσκεύασε, καὶ μόνυδριον
 κρείττον πεποίηκεν εἰς καταμονὴν καὶ οἴκησιν μοναζουσῶν, προσέτι
 δὲ καὶ τῆς τοῦ ναοῦ εὐκασμίας φροντίσας, οὐχ ὅσα ζωγράφων χεῖρ
 οἶδε μόνον κοσμεῖν, ἀλλ' ὅσα καὶ ἄλλαι τέχναι τὸ ἡδὺ καὶ χαρίεν
 ἐπιφέρουσιν, ἱερά τε γὰρ καὶ θείαι εἰκόνες ἐξ ἀργύρου τε καὶ κόσμου
 πολυτελοῦς ὑπ' αὐτοῦ φιλοτίμως κατεσκευάσθησαν, ἐπιπλά τε λαμπρὰ
 καὶ φιλότιμοι βιβλοὶ καὶ ἱερά κειμήλια καὶ εὐπρόσοδοι οἴκοι καὶ
 κτήματα τούτῳ δὴ τῷ μονυδρίῳ παρ' αὐτοῦ προσετέθησαν, ἃ δὴ
 πάντα κατὰ μέρος δι' οἰκείου γράμματος οὗτος δὴ καταγράφας καὶ
 τῷ μονυδρίῳ, μᾶλλον δὲ τῇ κανυπεράγνῳ μου δεσποίνῃ καὶ θεομή-
 τορι καὶ δι' αὐτῆς τῷ θεῷ ἀναθεῖς καὶ ἀφιερῶσας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῷ μεθ' ἡμᾶς κατὰ καιροῦς ἐλευσομένῃ οἰ-
 κουμενικῷ πατριάρχῃ τὴν τοῦτου κανονικὴν ἐπίσκεψιν καὶ φροντίδα
 ἐν αὐτῷ τῷ τοῦτου γράμματι παραδοῦς ἑαυτὸν καὶ ἅπαντα γνήσιον
 αὐτοῦ συγγενῆ ἀπηλλοτριώσέ τε καὶ ἐξήγαγε τῆς αὐτοῦ δεσπο-
 τείας καὶ κατοχῆς· οὐ δὴ γράμματος ἐμφανισθέντος παρ' αὐτοῦ τῇ
 ἡμῶν μετριότητι ὑπὲρ τοῦ χορηγηθῆναι αὐτῷ σιγιλλιῶδες γράμμα
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ πλείω τοῦτου βοήθειαν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ
 μετριότης ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ὑπεραποδεξαμένη θεοφιλῆ γνώμην καὶ
 προαίρεσιν καὶ τὴν αἴτησιν τοῦτου προσδεξαμένη, ὡς δικαίαν οὔσαν
 καὶ εὐλογον, τὸ παρὸν ἀπολύει, δι' οὐ καὶ παρακελεύεται, ὡς ἂν ἀμε-
 τάτρεπτα καὶ ἀμεταποίητα ὣσιν, ὅσαπερ ὁ Κουναλῆς οὗτος τῷ μονυ-
 δρίῳ τούτῳ ἀφιερῶσέ τε καὶ ἐγγράφως παρέδωκε, καὶ κατὰ τὴν ἰσ-
 χὺν καὶ περιλήψιν τοῦ γεγονότος παρ' αὐτοῦ παραδοτικοῦ γράμματος
 διατηρῶνται ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ Κουναλῆ προσηλωθέντα καὶ ἀφιερ-
 ρωθέντα τῷ μονυδρίῳ τούτῳ ἀναπόσπαστα καὶ ἀδόλωτα καὶ ἀμετά-
 τρεπτα, οὐ μόνον παρὰ παντός ἐξωτερικοῦ προσώπου ἢ συγγενικοῦ
 αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Κουναλῆ τοῦ καὶ ἀφιερῶσαντος
 ταῦτα· ἕως μὲν γὰρ εἶχε ταῦτα παρ' ἑαυτοῦ, εἰς τὴν ἄδειαν καὶ ἐξου-
 σίαν ἦσαν αὐτοῦ καὶ μετασκευάζειν αὐτὰ καὶ μετατιθέναι καὶ δε-

σπόζειν αὐτῶν· ἐπεὶ δὲ τῷ θεῷ ἀνετέθησαν, οὐχ ἔξει ἄδειαν ἕλωσ ἀποσπάσαι ταῦτα ἢ σφετερίσασθαι, ἀλλ' ὡς ἱερὰ καὶ τοῦ θεοῦ, σέβασθαι ταῦτα καὶ τιμᾶν, ἀφίστασθαι δὲ τῆς αὐτῶν δεσποτείας καὶ κατοχῆς, οὐδὲ γὰρ ἔξεστι τοῖς λαϊκοῖς, κἄν καὶ αὐτοὶ ὡσὶν οἱ τὰ ἱερὰ προσεγγκόντες, μεταλαμβάνειν καὶ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἀφιερωμένοις καὶ δουλεύουσι τῷ θεῷ ἐνδέδοται τοῦτο, ἵνα, κατὰ τὸν μακάριον Παύλον, δουλεύοντες οὗτοι καὶ προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ, ἀπὸ τούτων ἔχουσι καὶ τὰ πρὸς ζωὴν, ἔθεν κατὰ τὸς τοὺς θεῖους καὶ ἱεροῦ κανόνας καὶ κατὰ τοὺς θεῖους καὶ φιλευσεβεῖς νόμους ἀναπόσπαστα καὶ ἀμετακίητα κείσονται ἅπαντα τὰ τοῦ μονοδρίου τούτου, εἴτε κτήματα, εἴτε ἱερὰ κειμήλια ὡσὶν αὐτῶν, ἀλλ' ἀδούλωτα καὶ ἀμετάτρεπτα ἐς αἰὲν κείσονται ταῦτα παρὰ παντός προσώπου· εἰ δὲ ποῦ τις τῶν ἀπάντων ἢ καὶ τῶν προσγεγῶν κούτου ἢ καὶ τῶν ἐξωθεν χεῖρα πλεονεκτικὴν ἐπιβάλλη καὶ ἄρκαγα, καὶ ἢ ἀπὸ τῶν ἀφιερωθέντων τῷ μονοδρίῳ τούτῳ νοσφίσῃται, ἢ τούτῳ ληστρικῶς καὶ ἐπιβούλως καὶ παρὰ κανόνας ἐπιτεθῆ, τῷ τοιούτῳ ὡς ἱεροσύλῃ καὶ τῶν θεῶν αὐτοῦ κανόνων ἀθετητῆ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐφ' βαρυτάτῃ καὶ φρικώδει καθυποβάλλει ἀφορισμῷ. ἐπὶ τούτοις γὰρ γεγονός καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος προστέθη τῷ ἱερῷ σκευοφυλακείῃ τοῦ εἰρημένου πανσέπτου καὶ θεῖου μονοδρίου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένου τῆς Ἐουρανωτίσης εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ ἀσφάλειαν †.

† Κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς ἡ' ἰνδ. τοῦ 579 ἡ' ἔτους †.

DLXXXVII. (6908—1400) iulio. ind. VIII.

Synodus dirimit controversiam.

† Ἐπεὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσάφης, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, προκαθημένην συνοδικῶς, ἐγκλησίην ἐποιήσατο κατὰ πρεσβυτέρου Φωκά, τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, εἰπὼν, ὡς πρό τινος ἤδη καιροῦ ἀποθνήσκων ὁ πάππος αὐτοῦ, μοναχὸς Βλάσιος ὁ Τζάκαλις ἐκεῖνος, ἐπάφηκε πρὸς αὐτὸν λεγάτου χάριν ὑπέρπυρα πενήκοντα, ἃ καὶ ἀναδραμῶν ὁ πρεσβύτερος οὗτος καὶ ζητήσας ἔλαβε ταῦτα φυλακῆς ἕνεκα καὶ ἀσφαλείας διὰ τὸ τὸν Χρυσάφην εἶναι ἀφήλικα, ἀφ' ὧν ἔδωκε

μὲν αὐτῷ ὑπέρπυρα δέκα καὶ μόνον, τὰ δὲ τεσσαράκοντα κατέχει, ἃ
 καὶ ἐζητεῖ λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ, καὶ παρόντος τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πρὸς
 ταῦτα μὴ ἀντειπεῖν θυγηθέντος, ἀλλὰ ὁμολογοῦντος αὐτῷ, ὅτι
 ἔλαβε ταῦτα, κλήν εἰπόντος, ὅτι ἐξωδίασε ταῦτα, καὶ οὐκ ἔχει νῦν ἀπο-
 δοῦναι, πενίαν προβαλομένου καὶ ἔνδειαν καὶ φθορὰν τῆς προικὸς
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἢ μετριότης ἡμῶν διέγνω καὶ ἀπεφάνητο, ἵνα
 δίχα λόγου τινὸς ἢ τῆς τυχεύσεως προφάσεως, ἐπεὶ πενίαν καὶ ἔν-
 δειαν ὁ πρεσβύτερος οὕτως προβάλλεται, ἵνα ἀποδῶ πρὸς τὸν Χρυ-
 σάφην ἐντὸς τῆς τοῦ τετραμήνου διωρίας τῆς νομίμως τοῖς ἀπόροις
 διδομένης τὰ τεσσαράκοντα ταῦτα ὑπέρπυρα, ἅπερ ὁμολόγησε καὶ
 αὐτὸς ὅτι ἔλαβεν φυλακῆς ἕνεκα καὶ ἀσφαλείας· εἰ δὲ ἐντὸς τῆς διω-
 ρίας ταύτης οὐκ ἀποδώσει ταῦτα πρὸς αὐτὸν, ἵνα κατέχη ὁ Χρυσά-
 φης τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ὀσπήτιον, καὶ ἰκανοῦται ἐξ αὐτοῦ εἰς ἅπερ
 ὀφείλονται αὐτῷ ὑπέρπυρα τεσσαράκοντα, τιμηθέντος πρότερον αὐτοῦ,
 καὶ εἴπερ ἔλαττον τῶν μ' ὑπερπύρων εἶη, ὀφείλει ὁ πρεσβύτερος καὶ
 ἡ γυνὴ αὐτοῦ (κοινῶς γὰρ τὴν παρακαταθήκην ταύτην ἐφθειραν καὶ
 ἀπώλεσαν) ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τὰ πλείω ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀπάσης πε-
 ριουσίας αὐτοῦ, μηδένα λόγον ἔχουσης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προβαλέ-
 σθαι ὑπὲρ τῆς προικὸς δῆθεν αὐτῆς, οὐδὲ γὰρ δανειακῶς ἔλαβε
 ταῦτα καὶ ἀπλῶς, ἢ ἢ προτιμωτέρα ἢ ταύτης προῆξ τῶν ὑπερπύρων
 ταύτων, ἀλλ' ἐνεχειρίσθησαν ταῦτα πρὸς φυλακὴν, ἀφήλικος ὄντος, κα-
 θὼς εἴρηται, τοῦ Χρυσάφης, ὅθεν οὐχ ἔξει ποτὲ τὴν οἰανδήποτε ἀπό-
 φασιν προβαλέσθαι, ταῖς ἀπατωμέναις γὰρ ὁ νόμος καὶ οὐ ταῖς παν-
 ουργοῖς βοηθεῖ. ὀφείλουσιν οὖν ἀπροφασίστως καὶ δίχα λόγου τινὸς
 ἐντὸς τῆς δευτέρας αὐτοῖς διωρίας ἀποδοῦναι πρὸς τὸν Χρυσάφην
 τὰ μὲν ταῦτα ὑπέρπυρα, εἰ δ' οὖν, ἵνα λάβῃ τὸ τοῦ πρεσβυτέρου
 ὀσπήτιον καὶ κατέχη τοῦτο εἰς τὴν περιστῆ παρ' εἰδημόνων τιμὴν,
 κορίως καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπαστως, καὶ εἰ μὲν
 ἔλαττον εἶη τῶν μ' ὑπερπύρων, ζητεῖν ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τὰ
 πλείω, εἰ δ' ὑπερβάλλει κάλλιν τὸ τοῦ ὀσπητίου τίμημα τὰ μ' ταῦτα
 ὑπέρπυρα, ὀφείλει ὁ πρεσβύτερος ἀναλαβεῖν καὶ τὰ πλείω ἀπὸ τοῦ
 Χρυσάφης. ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ
 τὸ παρὸν ἀπολέλυται γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χει-
 ρὸς τὸ μνησίλουλιφ ἰνδ. ἢ †.

DLXXXVIII. (6908—1400) iulio. ind. VIII.

Georgius Cynales et uxor eius patroni monasterii Bauranioticasae constituuntur.

† Ἐπει κῆρ Γεώργιος ὁ Κουνάλης, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, πρὸ χρόνων τινῶν ἀναδραμῶν εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀοιδίμην πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, κῆρ Νεῖλον, ἀνήνεγκεν ἐπιτραπήναι αὐτῷ, ὡς ἂν ἐπιλάβηται τοῦ μονυδρίου τοῦ εἰς ὄνομα τιμωμένου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένου τῆς Βῦουρανιωτίσσης, καὶ ἀνακτίσῃ τοῦτο καὶ ἀνοικοδομήσῃ, παλαιῶ πρότερον καὶ σεσαθρωμένου τυγχάνοντος, καὶ θεία διακρίσει καὶ ὄρισμῶ ἐκείνου ἐδόθη τοῦτο πρὸς αὐτόν, ὅς καὶ ἀναδεξάμενος τοῦτο, τὸν μὲν πάνσεκτον καὶ θεῖον ναὸν ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέκτισε τοῦτον καὶ ἀνυκοδόμησε, τὴν δὲ αὐλήν μετὰ κελίων καὶ φραγμοῦ γύρωθεν κατεσκεύασεν εἰς καταμονὴν καὶ οἴκησιν μοναζουσῶν, πολλὰ τε ἐκ τῶν αὐτῶ προσόντων τὰ μὲν ἀφιέρωσε, τὰ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ προσανάλωσεν, εἶτα φέρων παραδέδωκε τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῷ κατὰ καιροῦς ἐλεησομένῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ διὰ γράμματος αὐτοῦ, ὡς ἂν ἔχη τοῦτο τὴν πᾶσαν ἐξέτασιν παρ' ἡμῶν καὶ κανονικὴν φροντίδα καὶ ἐπίσκεψιν· καὶ ὅτῃ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦτου καὶ τὴν φροντίδα ἀναδεξαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐπει χρεία ἦν ἐπιστήσαι τῷ μονυδρίῳ τούτῳ ἔφορόν τινα καὶ διοικητὴν εἰς αὐτό, ὡς ἂν ἔχη τὴν φροντίδα τοῦτου καὶ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ διασκεφαμένη οὐχ εὔραυ ἕτερον κρείττω τοῦ εἰρημένου Κουνάλη, ὅς καὶ ἀγάπην καὶ ζῆλον εἶχε πρότερον θεῖκόν εἰς αὐτό, καὶ νῦν ἔτι πολλὴν ἐνδείκνυται σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς τούτου συστάσεώς τε καὶ βελτιώσεως, ἢ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος ἀνατίθητι τῷ εἰρημένῳ κῆρ Γεωργίῳ τῷ Κουνάλη τὴν ἔφορίαν καὶ ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιμέλειαν καὶ διοίκησιν τοῦ ἀνοικοδομηθέντος καὶ βελτιωθέντος ὑπ' αὐτοῦ μονυδρίου τοῦ εἰς ὄνομα τιμωμένου τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένου τῆς Βῦουρανιωτίσσης, ὡς ἂν ἔχη οὗτος τὴν πᾶσαν αὐτοῦ ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα καὶ διοίκησιν, καὶ ὡς κτήτωρ γὰρ αὐτοῦ καὶ ὡς ἀποταχθεὶς εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος πολλὴν εὐ οἶδα καὶ ἔτι σπουδὴν ἐνδείξεται· καὶ ἐπιμέλειαν εἰς αὐτό, ἔχη δὲ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, μέχρις ἂν ζῆ, μετὰ

δε τὸν αὐτοῦ θάνατον εἴπερ ζῆ ἢ γυνὴ αὐτοῦ, κηρὰ . . . . ., καὶ
 βουληθεῖη ἔλθειν καὶ κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ, ἢ καὶ ζῶντος αὐτοῦ ἐὰν
 ἐκ κοινῆς συμφωνίας ἐθέλῃσαι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τὴν αὐτὴν καὶ
 αὐτὴ διοικήσιν καὶ ἐπιμέλειαν ἔχη εἰς τὸ μονῆριον τοῦτο, ἦνπερ καὶ
 οὗτος, τὴν αὐτὴν γὰρ καὶ ἀμφὶ γνώμην θεοφιλῆ πρὸς οὐσάσιν καὶ
 βελτίωσιν αὐτοῦ ἔξουσι, καὶ τὸκ ἐλάττω φανήσεται τις ἐξ αὐτῶν,
 ἀλλὰ καὶ μείζω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰς τοῦτο προθυμίαν τὸ κατα-
 λειφθὲν μέλλει πρόσωπον ἐπιδειξέσθαι, οὐ σφετεριζόμενοι ὅσα προση-
 κερῶθησαν παρ' αὐτῶν τῷ μονῆριον τοῦτο, οὐδὲ ἀρχοντικῶς καὶ δε-
 σποτικῶς διενεργούντες τὰ τοῦ μονῆριου, ἀλλὰ μετὰ βουλῆς καὶ ἐν-
 δόσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τοῦ κατὰ καιροῦς εὐρισκαμένου
 οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ κατὰ τὴν ὑποταπωθεῖσαν ἐγγράφως
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔπασσι μοναστηρίοις δοθεῖσαν κανονικὴν καὶ νό-
 μιμον διατάξιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἅπαντα τὰ τοῦ μονῆριου τοῦ-
 του πράξουσι, μετὰ δὲ γε τὸν θάνατον τῆς εἰρημένης γυναικὸς αὐτοῦ,
 εἴπερ ἔχοι τινὰ τῶν προσγενῶν αὐτοῦ ἢ καὶ τῶν ἐξωθεν, τὴν αὐ-
 τὴν θεοφιλῆ γνώμην ἔχουσαν ἦνπερ καὶ οὗτοι, εὐλαβῆ τε οὖσαν αὐ-
 τὴν, καὶ εἰς ἀποδοχὴν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν μοναζουσῶν, ἵνα ἀναφέρη-
 ται τὰ περὶ ἐκείνης τότε τῇ ἡμῶν μετριότητι ἢ τῷ κατὰ καιροῦς
 εὐρισκαμένῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ, καὶ εἴπερ ἀρμοδίᾳ καὶ ἱκανῇ
 φανείη πρὸς τοῦτο, τῇ ἐνδόσει καὶ προτροπῇ τότε τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου ἵνα ἐπιλαμβάνηται κακείνη τοῦ μονῆριου τοῦτου, τηρου-
 μένης παρ' αὐτῶν ἀκριβῶς κατὰ πάντα τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου
 διαταγῆς καὶ παρακελεύσεως τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις ναοῖς τε
 καὶ μοναστηρίοις ἐντεταλμένης τε καὶ διορισμένης, ὅθεν καὶ κατὰ
 τὴν τοιαύτην ἐκλογὴν καὶ ἐνδοσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑφείλει ὁ εἰ-
 ρημένος κὀρ Γεώργιος ὁ Κορνάλης καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἵνα εὐρισκων-
 ται, μέχρις ἂν ζῶσιν, εἰς τὸ μονῆριον τοῦτο, κτήτορες, οἰκονόμοι, διω-
 κηταὶ καὶ φροντισταὶ πάντων τῶν προσόντων τῷ μονῆριον τοῦτοπραγ-
 μάτων τε καὶ κτημάτων, ἐπιμελούμενοι καὶ σπουδάζοντες πάση θυ-
 νάμει, ὅσα πρὸς οὐσάσιν καὶ βελτίωσιν ἀφορῶσιν αὐτοῦ, τὸ ἀνεγέ-
 χλητον ἔχοντες ἀπὸ πάντων καὶ ἀδιάσειστον. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ
 τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν †.

† ἔῤιχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἐνδ. ἡ' †.

ΕΙ DLXXXIX. Sino anno.

Synodi sententia de dote.

† Θεοτόκης ὁ μάγκιφ, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένῃ, ἐγκλήσιν ἐπέθεσατο κατὰ τοῦ συγγάμβρου αὐτοῦ, τοῦ νομικοῦ, εἰπὼν, ὡς περιπατῶν διασπείρει πανταχοῦ, ὅτι τοῦ εἰς προῖκα δοθέντος αὐτῷ μαγκιπικοῦ ἐργαστηρίου τὸ ἥμισυ ἔχει αὐτός, καὶ ὡς κληρονόμος κοινός τῶν γονέων τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀπὸ διαθήκης ἐκείνου τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, τοῦ Κυδῶνη, ἐν τῇ Ἀνατολῇ ταπεινός· ἐζήτησεν οὖν ὁ Θεοτόκης συνοδικῶς αὐτὸν παραγενέσθαι καὶ ἀποδείξει, εἴ τι δικαίωμα ἔχει εἰς τὸ μαγκιπειὸν τὸ εἰς προῖκα δοθέν αὐτῷ δὴ τῷ Θεοτόκῃ. διαμνηθεὶς δὲ καὶ ὁ νομικός, καὶ συνοδικῶς παραγενόμενος, πρῶτον μὲν διωρίαν ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων ἐζήτησεν, ἵνα ἀπολογησῆται εἰς ἃ ζητεῖ ὁ Θεοτόκης, ἧς παραδραμούσης πάλιν διαμνηθεὶς ἐπεὶ μετὰ δύο καὶ τρία μηνύματα παρεγένετο, διαθήκην μὲν ἢ ἕτερόν τι δικαίωμα ἔγγραφον ἔχειν ἠρνήσατο εἰς τὸ μαγκιπειὸν, ἐπεὶ οὐδὲ εἶχεν, ἐζήτει δὲ μόνον ὡς κληρονόμος καὶ αὐτός τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ μαγκιπειοῦ, καὶ μὴ δοθῆναι αὐτὸ τῷ Θεοτόκῃ εἰς προῖκα δυσχυρίζετο, ὁ δὲ Θεοτόκης ἔδειξε γράμμα ἐμμάρτυρον τοῦ Κυδῶνη ἐκείνου, τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, ποιῶντος ἐπιτροπὸν Ἀγάλλωνά τινα Γεώργιον, ἵνα ὑπανδρέσῃ κοινῶς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ, τῆς μάμμης αὐτῆς Θεοδώρας, καὶ ἵνα δῶ πρὸς αὐτὴν τὸ τε μαγκιπειὸν καὶ ἄλλο εἴ τι ἔχει χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν εἰς τὴν πόλιν, ἔτι δὲ καὶ σύμφωνον δοθῆναι αὐτῷ ταῦτα διαλαμβάνον. πρὸς ταῦτα ὁ νομικός, δυσχυρίζετο, μὴ εἶναι τὸ γράμμα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τὸ ἐπιτροπικόν ἀληθές, καὶ τοῦ Ἀγάλλων συνοδικῶς παραγενομένου καὶ μαρτυροῦντος ἀπὸ τοῦ Κυδῶνη, τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, δέξασθαι τὸ ἐμφανιζόμενον γράμμα καὶ ὑπανδρέσῃ κοινῶς τὴν θυγατέρα ἐκείνου μετὰ τοῦ Θεοτόκῃ καὶ δοῦναι αὐτῷ εἰς προῖκα τὸ τε μαγκιπειὸν καὶ πάντα τὰ εὐρηθέντα εἰς τὸ ὁσπήτιον αὐτοῦ. πρὸς ταῦτα ὁ νομικός, μηδὲν ἰσχυρὸν ἔχων ἀντιθεῖναι, ἤβλωσε δοθῆναι αὐτῷ διωρίαν, ὡς ἂν εὐρῆ τὴν διαθήκην ἐκείνου, δι' ἧς πλαστὸν ἀποδείξει τὸ ἐμφανιζόμενον γράμμα. διεκρίνευ οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν εἰ μὲν ἐντός τεσσάρων μηνῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς τοῦ παρόντος εὐρεῖν δυνήθειν διαθήκην,

ὡς λέγει, ἢ τινὰ μαρτυρίαν, δι' ἧς παρασταλέσει τὸ ἐπιτροκικὸν γράμμα, τότε ὑφείλομεν πρὸς τὸ εὐρεθὲν διακρίναι· εἰ δ' οὐ δυνηθῆ ἐντὸς τῆς ῥηθείσης διωρίας ἀποδείξαι τι τῶν ῥηθέντων, ὑφείλει ὁ Θεοτόκης ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ ἀνενοχλήτως κἀντὶ καὶ ἀνεκπρεάστως ἀπὸ τοῦ συγγάμβρου αὐτοῦ, τοῦ νομικοῦ, μηδεμίαν διενόχλησιν ἐπάξοντος αὐτῷ τὸ σύνολον περὶ τούτου ἢ εἰς δικαστήριον καθελκύσαντος, νικᾷ γὰρ ὁ Θεοτόκης, τοῦ νομικοῦ ἀποροῦντος συστήται, ὃ λέγει, καὶ ὡς νεμόμενος καὶ κατὰ τὴν ἰσχύον καὶ περίληψιν τῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν· δεκατρεῖς γὰρ χρόνους νεμομένου αὐτὸ μετὰ τὸν γάμον τοῦ Θεοτόκη, παρῶν καὶ ὁ νομικὸς οὐδεμίαν διενόχλησιν ἢ ἐπήρειαν αὐτῷ ἐπήγαγεν ἢ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, ὁ Κυδώνης ἐκείνος †.

DXC. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam.

† Γεώργιος ὁ Κοντοκρυθάρης, ἀναδραμὸν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἔγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, Γεωργίου τοῦ Εὐδοκίμου, εἰκὼν, ὡς τὴν νομὴν τὴν δοθείσαν αὐτῷ εἰς τὸ φρέαρ τὸ εἰς τὸ περιβόλιον αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀντλεῖν ὕδωρ, πρότερον μὲν ἀπὸ τῆς πενθερᾶς γε αὐτοῦ, τῆς Ἀιτανίνης ἐκείνης, διὰ μέσου τοῦ ὁσπητίου τοῦ δοθέντος ὕστερον εἰς λεγάταν παρ' ἐκείνης τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ὕστερον δὲ διὰ τὴν πολλὰς ὀχλήσεις γενέσθαι ἀπὸ τοῦ διέρχεσθαι τὸν Κοντοκρυθάρην διὰ μέσου τοῦ ὁσπητίου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ ὕδωρ ἀντλεῖν ἐκ τοῦ περιβόλιου, ἐπιστασίας ἀκριβοῦς γενομένης παρὰ τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήων, τοῦ τε μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ νῦν ἱερωτάτου μητροπολίτου Γορθίας, καὶ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ Βαλαραμῶν ἐκείνου, πρωτεκδίκου τηλικαῦτα τυγχάνοντος, ἐξ ἀποστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου ἐκείνου, κῆρ Ἀντωνίου, ἡμείφθη ἢ τοιαύτη νομὴ καὶ γέγονεν ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἑτέρου οἰκῆματος, ὃ ἐπροικίσθη ἐκ τῆς Ἀιτανίνης ὁ Κοντοκρυθάρης, ὅπως πειράται πάλιν ὁ Εὐδοκίμος ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καταλῶται, καὶ διὰ

ὁκάνοιξες ὥστε κρατεῖν μόνον τὸ περιβόλιον τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τὸν Κοντοκρυθάρην, καὶ μὴ τὸ ὁσπητίον αὐτοῦ καὶ τὸ περιβόλιον . . . . κερ ἐγένετο πρότερον μεγάλην καὶ σχεδὸν ἀφόρητον ἐπήρειαν ἐμποιοῦν τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ, ταύτην οὖν τὴν διακρίθεισαν τότε νομὴν τοῦ φρέατος ὅπως ἀνεφίτην ὁ Κοντοκρυθάρης.